Nr. 34. **Wtorek, 13 Lutego 1894.** **Rok 84.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wydać najmiłościwiej do Prezesa Ministrów następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany książę Windisch-Graetz!

Czuję się spowodowany zwołać Radę państwa dla podjęcia napowrót jej działalności na 22 lutego b. r. i polecam Panu, abyś odpowiednio temu zarządził co jest potrzebnem.

Wiedeń, 10 lutego 1894.

Franciszek Józef, m. p.

Alfred książę Windisch-Graetz m. p.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyżej podpisanym dyplomem nadać najmiłościwiej radcy ministeryalnemu w Ministerstwie skarbu, dr. Fryderykowi Geiringer-Wintersteinowi, godność barona.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył zarządzić najmiłościwiej przeniesienie generał-porucznika, Karola Paxy-Pakosa, komendanta 27 dywizyi piechoty, na własną jego prośbę w stan dobrze zasłużonego spoczynku i nadać mu przy tej sposobności w uznaniu jego długiej, znakomitej służby, order Korony żelaznej II klasy z uwolnieniem od taksy.

Pan Minister wyznań i oświaty zamianował profesora c. k. państwowego gimnazyum w Przemyślu, Kazimierza Bobka, członkiem c. k. komisyi egzaminacyjnej nauczycieli szkół ludowych w Przemyślu na czas aż do końca bieżącego trzechletniego okresu funkcyjnego, to jest aż do początku roku szkolnego 1896/7.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 lutego.

Budżet krajowy na rok 1894

(zaproponowany Sejmowi przez komisyę budżetową).

(§) Generalny sprawozdawca budżetu, zastępca przewodniczącego komisyi budżetowej poseł Stanisław hr. Badeni, przedstawił komisyi obszerne i gruntownie opracowane sprawozdanie o budżecie krajowym na r. 1894, które komisya budżetowa na wczorajszem posiedzeniu bez zmiany uchwaliła.

Na wstępie sprawozdania podniesiono, że projekt budżetu na r. 1894 jest pierwszym, który ułożony został po przeprowadzonej konwersyi funduszów indemnizacyjnych i który przeto daje możność ocenienia o ile cel dla którego Sejm konwersyę uchwalił, osiągnięty został.

Przedłożony przez Wydział krajowy projekt budżetu na r. 1894 oblicza dochody funduszu krajowego na 2,738.346 zł., a wydatki na 9,641.922 zł. Gdy jednak Wydział krajowy już po przedłożeniu projektu budżetu w osobnych sprawozdaniach zażądał dalszych kredytów w ogólnej sumie 194.997 zł., — przeto ogół wydatków przez Wydział krajowy projektowanych wynosi 9,836.919 zł.

W projekcie do budżetu przez Wydział krajowy przedłożonym, wstawioną została w wydatkach kwota 1,696.987 zł. na spłatę dawnych długów krajowych, która to kwota oznacza zwyżkę budżetu z r. 1894 na spłatę dawnych długów przeznaczoną. Wydział krajowy wstawił tę kwotę do rozchodu funduszu krajowego, chcąc — zdaniem komisyi budżetowej — dać już formalny wyraz intencyi Sejmu, by zwyżki te na spłaty dawnych długów użyte zostały. W rzeczywistości jednak musi ta kwota przy ocenieniu budżetu na r. 1894 być od sumy wydatków potrąconą, gdyż nie jest ona wydatkiem we właściwem tego słowa znaczeniu, lecz wynikiem różnicy między dochodami funduszu krajowego wraz z projektowanymi dodatkami do podatków, a rozchodami funduszu krajowego.

Jeżeli zatem od sumy rozchodów przez Wydział krajowy projektowanych w ogólnej cyfrze 9,836.919 zł., odtrąci się przeznaczoną na spłatę dawniejszych długów krajowych kwotę 1,696.987 zł., pozostają rozchody właściwe 8,139.932 zł., — a gdy dochody wynoszą 2,738.346 zł., — przeto pozostaje niedobór do pokrycia dodatkami do podatków w sumie 5,401.586 zł.

Projekt budżetu, który komisya budżetowa Sejmowi do uchwały przedstawia, preliminuje wydatki w sumie 9,647.513 zł., a po potrąceniu kwoty na spłatę dawnych długów przeznaczonej 1,555.109 zł., wydatki rzeczywiste 8,092.404 zł., dochody własne funduszu krajowego preliminuje komisya na 2,743.937 zł., pozostaje przeto według wniosków komisyi niedobór do pokrycia dodatkami do podatków 5,348.467 zł.

Preliminarz komisyi budżetowej jest przeto korzystniejszym od preliminarza Wydziału krajowego o 53.119 zł.

Aby módz projekt budżetu na r. 1894 porównać z uchwalonym przez Sejm budżetem na r. 1893, potrzeba od dochodów i wydatków na r. 1894 preliminowanych, odtrącić te pozycye, które z tytułu konwersyi funduszów indemnizacyjnych do budżetu na r. 1894 weszły.

Gdy od dochodów na rok 1894 projektowanych w sumie 2,743.937 zł. odtrąci się subwencyę od skarbu Państwa 1,488.935 zł., pozostaną dochody 1,255.002 zł.

W rozchodach od preliminowanej sumy 9,647.513 zł., potrącić należy kwotę na spłatę dawnych długów przeznaczoną 1,555.109 zł., ratę roczną nowej pożyczki konwersyjnej 1,366.907 zł.; bonifikacyę dla skarbu Państwa za podatek kuponowy od wylosowanych obligacyj indemnizacyjnych 112.177 zł. — czyli razem 3,034.193 zł.

Niedobór *netto* wynosi zatem tylko 6,613.320 zł., a przeto projekt budżetu na rok 1894 przez komisyę budżetową przedłożony jest korzystniejszy od budżetu z r. 1893 o 703.163 zł.

Rozdzielając wydatki zwyczajne, t. j. wydatki na cele bieżącej administracyi we wszystkich gospodarstwach krajowych, od wydatków nadzwyczajnych, mających charakter inwestycyj, okazuje się, że komisya na nadzwyczajne wydatki preliminuje sumę 1,420.028 zł., a ponieważ w r. 1893 wynosiły wydatki nadzwyczajne 1,282.716 zł. — przeto wydatki te na r. 1894 są większe o 137.312 zł.

Komisya przedstawia w dalszym ciągu sprawozdania obraz gospodarki krajowej przez zestawienie głównych działów tejże gospodarki, bez względu na rubryki i pozycye. W tem zestawieniu przedkłada komisya wydatki *netto*, a więc już po uwzględnieniu preliminowanych w odnośnych działach dochodów tego samego działu dotyczących.

Porównywając te zestawienia z budżetem na r. 1893 uchwalonym, okazuje się, że budżet na r. 1894 zawiera wydatki *netto*.

Na reprezentacyę i zarząd 402.552 zł., wyższe o 18.602 zł., a w stosunku do całości niższe o 1·12 prc.

Na cele zdrowotne 1,023.356 zł., niższe o 88.041 zł., a procentowo mniej o 5·11 prc.

Na koszta oświaty 1,745.379 zł., więcej o 121.418 zł., a mniej procentowo o 4·13 prc.

Na drogi i komunikacye 1,102.775 zł., mniej o 113.764 zł., a procentowo mniej o 5·84 prc.

Na budowy wodne i melioracye 445.542 zł., więcej o 167.958 zł., a procentowo więcej o 1·26 prc.

Na cele gospodarstwa krajowego 421.841 zł., więcej o 38.420 zł., a procentowo mniej o 0·84 prc.

Na umorzenie pożyczek i opłatę procentów i spłatę długów 2,070.471 zł., więcej o 1,374.687 zł., w stosunku do całości więcej o 15·90 prc.

LISTY PARYSKIE.

Paryż, 6 lutego.

(Ze scen francuskich. — Zbytek nowości. — Opera: „Gvendolina“ Chabrier'a i Mendèsa. — Emil Zola z muzyką. — *L' Attaque du moulin.* — Generał-kompozytor. - *Le Flibustier* — Farsy i operetki. — Sztuki niewystawione a przyćmiewające te, które wystawiono: La Faustin“ Edmunda Goncourt; „Une journée parlamentaire“ Barrèsa. — Nowa rola Sary Bernhardt: „Izeyl“ Armanda Silvestre'a. — Zamknięcie teatru Marionetek. — „Les mystères d'Eleusis“ Bouchera. — „Hannele“ Grearda Hauptmanna w *Téâtre libre*).

(Dokończenie).

W gorszem położeniu znajduje się na razie Maurycy Barrés, młody filozof, publicysta, poeta i polityk, który skorzystał z krótkiego pobytu w Izbie francuskiej, by napisać komedyę, osnutą na tle stosunków parlamentarnych. *Une Journée parlamentaire* — oto tytuł sztuki Barrésa — miała bądź co bądź zapewniony „*succes de curiosité*“; lecz rada ministrów zabroniła wystawienia jej. Decyzya ta, a równocześnie odświeżenie sprawy panamskiej przez dr. Herza, sprawiły, że sztuka Barrésa stała się czemś sensacyjnem, nie pojawiwszy się ani na scenie ani w druku. Ci, którzy mieli sposobność zapoznania się z jej treścią i fakturą, przepowiadaja, że publiczność rozczaruje się, skoro ją ujrzy na scenie. Bohaterem jest ponoś były minister Baihaut, odbywający obecnie karę w więzieniu Etampes. Autor wprowadza też na scenę żonę jego, znaną w salonach republikańskich, jako „piękna pani Baihaut“.

Jeżeli zakaz cenzury nie będzie zniesionym, sztuka Barrésa wystawioną będzie prawdopodobnie na jednej z scen literackich (*Théâtre libre, L'oeuvre* lub *Théâtre des poetes*), których przedstawienia mają charakter zebrań prywatnych.

Lecz wróćmy do sztuk, do których należy chwila bieżąca. Sara Bernhardt, dyrektorka, a zarazem gwiazda teatru *Renaissance*, odniosła wielki sukces aktorki w sztuce na tle indyjskiem, napisanej dla niej przez znanego poetę paryskiego Armanda Silvestre, w spółce z rutynowanym fabrykantem dramatycznym Morandém.

„Izeyl“ jest raczej feeryą, aniżeli tragedyą. Rzecz obmyślona według zasady Sary Bernhardt: „frappez fort“ olśniewa oko i targa nerwami, nie pozostawiając po sobie owego wrażenia czystego i szlachetnego, jakie wywołują prawdziwe dzieła sztuki. Dość wspomnieć, że przy końcu sztuki bohaterka Izeyl, którą widzieliśmy konającą z wyklutemi oczyma, wylatuje jako duch z kielicha złotego lotosu i wznosi się ku niebiosom.

* * *

W tych dniach zakończył żywot swój jeden z najoryginalniejszych teatrzyków paryskich: teatr maryonetek poety Bouchera. Boucher wznowił był myśl niejednokrotnie poruszaną przez poetów by użyć lalek drewnianych do wystawiania poważnych utworów dramatycznych, rozdając role aktorom ukrytym za kulisami. Objawszy teatr maryonetek, założony z podobną myślą przewodnią przez Henryka Signoret, Boucher stworzył osobny rodzaj poezyi dramatycznej, zastosowany zupełnie do właściwości i warunków aktorów drewnianych. Dramata te, pisane dla lalek, są pełne naiwnej poezyi i prostoty, brak żywej giestykulacyi zastępują piękności wiersza, a brak ruchliwej akcyi — symbolicznem znaczeniem utworu.

Takim był jego „Tobie“ „Noël“, takiemi *La dévotion à Saint André i Songe de Keyham*, które kolejno wystawił teatr maryonetek; taką wreszcie była ostatnia w cyklu tym sztuka *Le smystères d'Eleusis*, którą Boucher zamknął teatr swój.

Tłumy inteligencyi paryskiej cisnęły się do małej salki teatru *d'Application*, by widzieć ostatnie przedstawienia tych poetycznych maryonetek, które zniknąć miały z fizyognomii artystycznej Paryża.

Boucher opracował znaną legendę grecką, porwanie Persefony przez Hadesa i oddanie jej w ręce matki, w akcyi prostej, wkładając prześliczne wiersze w usta lalek, które przedstawiały bogów. Nie wyobrażajcie sobie, że ten teatr lalek ma rozmiary szopki, jest to scenka wcale pokaźna, a maryonetki występujące na niej, dochodzą do wysokości metra. Niezmienny wyraz ich twarzy, mimowe ruchy i prymitywna nieruchomość ich, wywierają dziwny czar na widza, zwłaszcza przy akompaniamencie rzewnej muzyki, którą Paweł Vidal ilustruje akcyę.

Teatr maryonetek istniał sześć lat. Nie sądźcie atoli, aby z zamknięciem jego misterya zupełnie zeszły z teatru francuskiego. Rodzaj ten tak bardzo jeszcze jest w modzie, że Francuzi, nie poprzestając na misteryach własnego wyrobu, importują je z Niemiec.

Gerhardowi Hauptmannowi, znanemu przedstawicielowi realistycznej szkoły niemieckiej, przyszło na myśl, by spróbować sił swych w dziedzinie mistycyzmu. Uzyskawszy raz markę, Hauptmann wystawiać dziś może co mu się żywnie podoba. „Hannele“ czyli „Hannele Matterns Himmelsfahrt“, to sen gorączkowy konającego dziewczęcia. Przed dwoma laty jeszcze od utworu takiego wszyscy dyrekterowie teatrów byliby się odwrócili, załamując ręce ze zdumienia, że ktoś coś podobnego śmie proponować. Dziś wystawiają udramatyzowane te halucynacye w Berlinie, w Wiedniu i w Paryżu. Wraz z Hauptmannem i Antoine, dyrektor *Théâtre libre* uczynił krok wiodący od realizmu do mistycyzmu i symbolizmu. Wystawiając „Hannele“ naraził nawet poniekąd na szwank ugruntowaną swą sławę jako *metteur en scene*, gdyż sztuka ta, pełna zjawisk fantastycznych, wymaga nader skomplikowanych maszyneryi, któremi *Théâtre libre* niedysponuje.

Co misteryum poety niemieckiego odróżnia od podobnych utworów francuskich, oto okoliczność, że i tu przebija się realizm właściwy autorowi „Tkaczów.“ Używa on wszelkich środków, by odebrać widzowi iluzyę, iż sen przedstawiony na scenie jest rzeczywistością, przywołując mu ciągle na pamięć, że to tylko widziadło rozgorączkowanej wyobraźni umierającego dziecka. Z drugiej strony, anioły jego i dyabły tak długo na scenie pozostają, mówią i działają, że tracą charakter duchów, przedstawiając się zbyt uchwytnie i cieleśnie. Słowem, próba Hauptmanna na polu symbolizmu nieszczególnie się powiodła; rozwijając się dalej, niezwykły talent ten niezawodnie powróci do dramatu realistycznego.

Puk.

Na bezpieczeństwo publiczne 146.434 zł., mniej o 76.354 zł., a procentowo mniej o 1·81 prc.

Wydatki dobroczynne i rozmaite 127.230 zł., więcej o 153.446 zł., a procentowo więcej o 1·69 prc.

Na rok 1893 uchwalił Sejm na pokrycie niedoboru funduszu krajowego 39 ct. dodatków do podatku, a na fundusz indemnizacyjny 29 ct., razem 68 ct.

Przed uzasadnieniem wniosku co do wysokości pobierać się mających w roku 1894 dodatków do podatków, oblicza komisya przypuszczalną wydatność centa dodatków w r. 1894. Uwzględniając wynikłość z roku 1892 i prawdopodobną choć dziś jeszcze nieznaną wynikłość z 1893, możnaby — zdaniem komisyi przyjąć na rok 1894 wydatność jednego centa na 112.000 zł., gdyby rok bieżący był rokiem normalnym. Gdy jednak kraj w r. p. dotknięty został nową, a ciężką klęską rolniczą, a opusty podatkowe i konieczna zwłoka w spłacie podatków wpłynąć muszą na obniżenie wydatności jednego centa dodatków do podatków, przeto komisya zgodnie z Wydziałem krajowym przyjmuje wydatność 1 centa dodatku na 108.000 zł., t. j. o przeszło 5000 zł. mniej od wynikłości z r. 1892.

Komisya wnosi zgodnie z Wydziałem krajowym nałożenie dodatku w wysokości 65 ct. od jednego zł. podatków bezpośrednich, t. j. o 3 ct. mniej niż w r. 1893.

Z powodu przyznanych ulg dla W. Ks. Krakowskiego przy przeprowadzeniu konwersyi indemnizacyjnej, opodatkowani w. W. Ks. Krakowskiem opłacać mają w r. 1894 tylko 51 centów dodatku krajowego.

Według wniosków komisyi preliminowano na r. 1894 dochody własne funduszu krajowego na 2,743 937 zł., z dodatków do podatków wpłynie suma 6,903.576 zł., ogólna suma dochodów wyniesie 9,647.513 zł., a ponieważ wydatki wynoszą 8,092.404 zł., przeto pozostaje 1,555.109 zł., która to kwota użytą być ma na dalszą spłatę długów krajowych.

Komisya zastanawia się w dalszym ciągu swego sprawozdania nad kwestyą, czy pomimo obniżenia o 3 ct. dodatków, stanie się zadość intencyi Sejmu, t. j. aby przez czas, w którym wpływać będzie do funduszu krajowego z tytułu ugody indemnizacyjnej subwencya rządowa, a więc obecnie do końca r. 1897, spłacone zostaną wszystkie długi krajowe, prócz pożyczki 29,425.000 zł. na spłatę długu indemnizacyjnego w r. 1893 zaciągniętej i reszty pożyczki z r. 1873, której ze względów formalnych spłacić nie można. Owóż komisya konstatuje, że według obliczeń z r. 1892, miano w r. 1893 i 1894 spłacić długów 4,541.648 zł., a spłaconych będzie 4.529.098 zł. Jeżeli się jednak zważy, że Wydział krajowy oprócz długów roku 1893 zapłaconych w sumie 1,782.859 zł. w miesiącu styczniu b. r. wypowiedział na dzień 1 maja b. r. pożyczki emisyjne z lat 1884, 1888 i 1889 w ogólnej sumie 1,975.000 zł. przeznaczając na spłatę tych pożyczek w bardzo znacznej i w przeważnej części nadwyżki kasowe z r. 1893, można już dziś — zdaniem komisyi — stanowczo twierdzić, że pomimo obniżenia dodatków do podatków o 3 centy, program finansowy z r. 1892 nie tylko uszczerbku nie dozna, lecz dawne długi krajowe spłacone nawet zostaną w terminie krótszym, niż to przewidzianem było podczas uchwalenia spłaty a względnie konwersyi długów indemnizacyjnych. Komisya stwierdza zatem, że cel, dla którego konwersya długów indemnizacyjnych uchwaloną została, o ile o tem z budżetu r. 1894 sądzić można, w zupełności osiągnięty został.

Nie wynika ztąd wcale — zdaniem komisyi — by można mówić o świetnym lub choćby tylko bardzo pomyślnym stanie budżetu krajowego, bo Sejm uchwalając dodatki do podatków w kwocie 65 ct. nakłada na opodatkowanych bardzo znaczny ciężar, który przez nich z łatwością poniesionym nie będzie. Natomiast może Sejm z zadowoleniem przyjąć do wiadomości, że przez tak znaczne ofiary osiągnął uregulowane stosunki finansowe i uzyskał to, co winno być dążeniem każdego państwa i kraju — równowagę w budżecie.

Komisya budżetowa przedkładając w r. 1892 wnioski w sprawie konwersyi funduszów indemnizacyjnych, dała wyraz nadziei, że równowaga w budżecie krajowym, gdy raz osiągniętą zostanie, znajdzie skuteczną i gorliwą obronę u wszystkich powołanych do tego czynników a przedewszystkiem u Wydziału krajowego. Dziś komisya z zadowoleniem stwierdza, że członkowie Wydziału krajowego, którzy brali udział w obradach komisyi budżetowej, podzielali w zupełności zapatrywania komisyi budżetowej i bronili z naciskiem i skutecznie projektu budżetu przez Wydział krajowy przedłożonego, uważając go słusznie w cyfrach ostatecznych za *maximum* tego, czem Sejm rozporządzać może bez obawy utracenia równowagi w budżecie.

To stanowisko Wydziału krajowego i zrozumienie obowiązków, jakie na nim w pierwszej linii ciężą, dodaje — zdaniem komisyi — otuchy, że stan finansów krajowych nie ulegnie w latach przyszłych niepomyślnej zmianie. Jeżeli równowaga w budżecie na przyszłość utrzymaną być ma, to każdy wydatek, każda inwestycya musi być nie tylko z tego stanowiska badaną, czy jest użyteczną i potrzebną, ale przedewszystkiem należy — zdaniem komisyi — rozważyć, czy się da w ramach budżetu pomieścić bez niebezpieczeństwa dla równowagi budżetowej tak w tym roku, na który budżet ma być przedkładany, jak i w latach następnych. Zarazem wypowiada komisya budżetowa życzenie, aby Wydział krajowy wszelkie wydatki proponował przedkładając całość budżetu i unikał dodatkowych sprawozdań, które na budżet wpływ mieć mogą.

Komisya budżetowa zakończyła swe sprawozdanie następującymi wnioskami:

1. Do budżetu wydatków w rubrykę „na spłatę dawniejszych długów“ wstawia się kwotę 1,555.109 zł.

2. Na rok 1894 ustanawia się dochody własne funduszu krajowego na 2,743.937 zł., a wydatki na 9,647 513 zł.

3. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1894 pobierany będzie dodatek do podatków bezpośrednich państwowych w wysokości 65 centów od każdego złotego w. a. całej należytości tych podatków.

4. Opodatkowani w mieście Krakowie i w pow. krakowskim i chrzanowskim, opłacać będą dodatek w kwocie o 14 centów niższy od postawionego w ustępie 3-im, a zatem w kwocie 51 centów od każdego złotego całej należytości państwonowwych podatków bezpośrednich.

5. Kwoty przyzwolone na r. 1894 w budżecie winny być wydawane tylko na cele oznaczone w pojedynczych rubrykach i pozycyach. Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy niektórych pozycyach, przez komisyę wyszczególnionych.

Sprawy sejmowe.

(*Stan fundacyi hr. Skarbka.*)

(§) Komisya budżetowa załatwiając przedłożenia Wydziału krajowego o fundacyi Stan. hr. Skarbka, zamieściła w swem sprawozdaniu na podstawie referatu p. Skałkowskiego, kilka cennych uwag, które ze względu na ogólne znaczenie fundacyi, zasługują na podniesienie.

Przedewszystkiem stwierdza komisya, że częste zmiany w osobach tak dyrektora zakładu jak i naukowego kierownika szkoły w Drohowyżu muszą oddziałać ujemnie na rezultaty wychowawcze. Należałoby zatem starać się usilnie o zapewnienie dla szkoły zakładowej odpowiedniego fachowego kierownika, a oszczędność pod względem wynagrodzenia kierującego nauczyciela byłaby niewłaściwą, gdyż od należytego wyboru zależy w znacznej części pomyślność rozwoju szkoły.

Ze sprawozdania złożonego przez inspektora Radzie szkolnej kraj. przekonała się komisya, że urządzenie zakładu wymagałoby wielu zmian; co się tyczy personalu nauczycielskiego skonstatowano ważne braki. Podczas wizytacyi w r. 1893 szkoła zakładu była bez kierownika, a nawet bez katechety; funkcyę tę pełnił tylko chwilowo i dorywczo zakonnik z sąsiedniego klasztoru. Taki stan rzeczy uważa komisya jako nader wadliwy, a jeżeliby złemu wkrótce nie zaradzono, mogłyby ztąd wyniknąć następstwa jak najgorsze dla przyszłości zakładu i dla wychowującej się w nim młodzieży.

Nadzór nad wychowankami w godzinach pozaszkolnych wykonywają dozorcy, którzy, według spostrzeżeń inspektora szkolnego, zadaniu swemu pod względem wychowawczym nie odpowiadają. Pocieszającym jest tylko fakt, że w szkole żeńskiej pod kierownictwem Felicyanek i nadzór i nauka odbywają się prawidłowo. Staranność ss. Felicyanek zasługuje na uznanie.

Komisya podnosi następnie, że przy zakładaniu i otwarciu instytutu Drohowyskiego miano na oku także rozciągnięcie troskliwej opieki nad wychowańcami po opuszczeniu zakładu.

O działalności zakładu w tym kierunku, brak jednak wszelkich wiadomości; nie wiadomo również nic — zdaniem komisyi o tem, czy zakład stara się o pomieszczenie wychowanków, czy udziela im pomocy na dalsze kształcenie, lub też zaliczek na rozpoczęcie własnego gospodarstwa.

Komisya podnosi, że trzeba liczyć się z tem, że coraz trudniejsze są warunki pracy rękodzielniczej w naszym kraju. Niemożna też uchylić się od obawy, że wychowańcy zakładu, gdy opuszczą zakład w wieku 15 do 18 lat i nagle znajdą się nietylko w obec ciężkich warunków egzystencyi ale i wobec szkodliwych prądów, nurtujących coraz silniej między ludnością robotniczą i rękodzielniczą, — łatwo mogą zwichnąć całą swoją przyszłość i pójść na bezdroża. W takim razie straconą jest bezpowrotnie cała praca nad wychowaniem młodego rękodzielnika, który zamiast być pożytecznym członkiem społeczeństwa, pomnaża tylko szeregi malkontentów, — a niepodobna od chłopca kilkunastoletniego wymagać takiej siły przeko nań, takiego hartu w zasadach religijnych i moralnych, aby go nie zachwiały złe podszepty i zgubne przykłady, jeżeli się znajdzie puszczonym samopas, pozostawiony własnym tylko, jeszcze słabym siłom, w coraz trudniejszej walce o byt.

Zdaniem komisyi w dzisiejszych stosunkach, byłoby zatem ze wszechmiar wskazanem poddać dojrzałej rozwadze pytanie, czy nie należałoby przystąpić do zmiany statutu organizacyjnego zakładu Drohowyzkiego z roku 1874, w tym celu, aby zapewnić społeczeństwu rzeczywistą korzyść z instytucyi, tak hojnie wyposażonej, choćby to miało spowodować zwiększenie kosztów, lub ograniczenie liczby wychowanków. Jest bowiem niewątpliwie daleko pożyteczniej, — wykształcić mniej szą liczbę rzemieślników, a zapewnić im, przez gruntowne i wszechstronne wykształcenie zawodowe, pomyślną przyszłość, — aniżeli wypraważ z zakładu corocznie większą liczbę niedostatecznie uzdolnionych chłopców, którzy nie potrafią zdobyć sobie odpowiedniego stanowiska, a tem samem i społeczeństwu nie przyniosą pożytku.

(*Budowa kolei lokalnej z Rzeszowa do Rozwadowa*).

Na jednem z posiedzeń sejmowych w bieżącej sesyi poruszył p. Stanisław Jędrzejowicz potrzebę budowy kolei z Rozwadowa przez Leżajsk do Rzeszowa.

Komisya kolejowa, której wniosek ten został przekazany zajęła się bezzwłocznie tą sprawą i wystąpiła ze sprawozdaniem do Sejmu, w którem podnosi, że budowa tej linii kolejowej jest ze wszechmiar pożądana i odpowiada ekonomicznym i handlowym potrzebom kraju. Linia kolejowa od granicy Król. Polskiego do Węgier, miałaby w sieci kolei lokalnych wielkie znaczenie dla podniesienia ekonomicznego znacznej przestrzeni kraju.

Komisya wnosi zatem, aby Sejm uznał tę linię kolejową za pożądaną i polecił Wydziałowi kraj. przeprowadzenie rokowań z Rządem i stronami interesowanemi o wykonanie tej kolei. Będzie to zatem w bieżącej sesyi pierwsza uchwała sejmowa o potrzebie budowy ściśle oznaczonej linii kolejowej przy poparciu ze strony kraju.

---

10)

PIĘKNA LOU.

III.
(Ciąg dalszy).

Stary jeden dzierżawca jednem słowem określił sytuacyę.

— Nie ma nic innego do czynienia, tylko siedzieć cicho.

Jednakże około ósmej godziny, nadbiegł Richards, na koniu, pianą okrytym, z wiadomością, że Custer, wraz z trzystoma ludźmi, dwie godziny przedtem opuścił Wihitę.

— Za pół godziny będę tutaj, — dodał.

Naradzano się co czynić. Pięćdziesięciu ludzi skryło się w kukurudzę, a reszta w sąsiednich laskach. Kiedy wszystko już było w porządku, Morris prosił Bancrofta, by poszedł po Conclina.

Kiedy młody nauczyciel wstępował na werandę, by wejść do domu, obrócił się i spojrzał w dolinę. Na milę zaledwie odległości unosiła się chmura kurzawy, a pośród niej można było widzieć przebłyskującą stal broni. Starego nie było w mieszkaniu, ale Bancroft znalazł go w drwalni, zajętego piłowaniem i rąbaniem drzewa na opał.

— Spiesz się pan — rzekł — Morris cię wzywa, i nie ma czasu do stracenia. Custer, wraz z trzystu ludźmi. opuścił Wihitę już o szóstej rano.... już ich widać.

Zdawało się, jakby stary z wielką niechęcią przerwał swoją robotę, i oparty na siekierze:

— Czy Morris jest sam? — spytał.

— Nie, — odparł Bancroft, zdziwiony, że stary zapomniał o środkach, jakie uradzone zostały wczoraj. — Dwiestu ludzi czeka ukrytych w lesie i w kukurudzy. I w kilku słowach opisał mu całe położenie.

— W takim razie, — rzekł stary tonem namysłu, — przypuszczam, że wszystko dobrze pójdzie; dadzą sobie radę bezemnie. Powiedz Morrisowi. że jestem w drwalni

I dodał:

— Mam tutaj dużo do czynienia.

Z temi słowy wziął się znów do pracy.

Bancroft widząc, że nic nie uzyska, powrócił do Morrisa, który czekał go na polu.

— Byłem tego pewny, — rzekł Morris, — gdy mu Bancroft zdał sprawę ze swego poselstwa. — Zostańmy tutaj, na odkrytem miejscu. Nie będziemy strzelać, jeżeli tylko nas do tego nie zmuszą.

W dziesięć minut później jeźdźcy po dwóch przedefilowali przez most, kierując się ku zasianemu polu. Na czele ich jechał generał Custer, w towarzystwie kilku oficerów, pomiędzy którymi znajdował się młody porucznik. Spostrzegłszy Morrisa, generał spytał:

— Mr. Conklin?

— Nie ma go tutaj, — spokojnie odrzekł Morris, — ale jestem tu w jego imieniu, a prócz tego dwiestu ludzi, a nawet więcej, jeżeli ja sam nie wystarczam.... — dodał ozięble, i ręką wskazał na drzewa.

Zwracając się na koniu, generał szybkim rzutem oka, objął laski sąsiednie, zdając sobie sprawę z położenia. Bezwątpienia nie było nic innego do czynienia, tylko cofnąć się z godnością.

— Gdzie znajdę pana Conklina? Muszę z nim pomówić.

— Zaprowadzę pana, rzekł Morris, jeżeli pan zechce pójść sam jeden. Być może, iż nieprzyjemnie by było panu Conklinowi tyle osób na raz przyjmować.

Podczas gdy Morris i Bancroft przechodzili wrota, a generał gotował się iść za nimi, uzbrojeni koloniści zaczęli jakby przypadkiem ukazywać się z po za drzew rosnących nad brzegiem rzeki.

Zawiadomiono Starego, że generał Custer przybył i pragnie z nim mówić. Położył siekierę i jak stał, bez surduta, stanął przed generałem, który nie zsiadł z konia.

— Pan Conclin, sądzę?

— To moje nazwisko, generale, brzmiała spokojna odpowiedź.

— Oparłeś się pan z bronią w ręku, wojskom Stanów Zjednoczonych, a teraz, zdaje mi się, że stałeś się przyczyną buntu.

— Nie sądzę, mój generale, rzekł poważnie Stary. Byłem wierny rządowi przez cały czas wojny; przybyłem tu, jako kolonista; nie proszę o nic, pragnę tylko by moje palisady stały tak długo, póki stać im się zechce i pragnę zebrać moją kukurudzę w spokoju.

— A więc, odrzekł generał po chwili namysłu, muszę zapytać o rozkazy władz Waszyngtonu, ale jeżeli trybunały związkowe przeciw panu się oświadczą, co nie wątpię będę zmuszony udać się na drogę prawa, a wtedy opozycya nic nie pomoże, tylko spowoduje wylew krwi bez potrzeby.

— Tak dobrze, odrzekł Stary po prostu, — bardzo dobrze.

Ale sens ukryty tych słów, jasnym był tylko dla Morrisa i Bancrofta, którzy zrozumieli, że Stary zamierzał stawić czoło wypadkom w miarę, jak będą następować po sobie.

Krótkim ruchem ręki w okolicę czapki generał pożegnał Starego i odjechał do swoich ludzi, którzy wkrótce razem z nim przejechali most i zniknęli na drodze do Wihita.

Skoro okolica została uwolnioną od żołnierzy, kilku starszych kolonistów zeszło się u Conklina na naradę.

Na przedstawienie Morrisa, postanowiono, że każdy z interesowanych zapłaci po dwa dolary na koszta sądowe i że nie czekając dłużej, poproszą adwokata Barkmana z Wihity, który im poradzi co czynić mają.

Zdecydowano zarazem, że Morris przywiezie Barkmana do domu Conklina nazajutrz około południa, dla tego, że gdyby go gdziekolwiek indziej zaproszono, Stary by nie poszedł się z nim widzieć. Obecnie, poszedł napowrót rąbać swoje drzewo.

Koloniści, pogadawszy jeszcze trochę, porozchodzili się także do domów

Wracając nazajutrz na obiad, Bancroft ujrzał *buggy* stojący przed stajnią i murzyna, czyszczącego dwa obce konie Adwokat Barkman przybył z Morrisem. Był to człowiek lat około czterdziestu, wzrostu więcej niż miernego, bardzo gruby ale pełen życia. Twarz miał opasłą, grube rysy topiły się w tłuszczu, nos jeden zgrabny był jeszcze i unosił się w górę jakby badawczym ruchem, a oczy, pomimo że małe, tryskały inteligencyą i życiem. Adwokat nadto wykwintnie był ubrany, miał czarny surdut nowiuseńki, a brylant, który błyszczał na szerokim białym plastronie koszuli, był wielkości centa. Widok tego człowieka napełnił Bancrofta pogardą.

Jednakże adwokat zdawał się znać swoje rzemiosło. Natychmiast jak tylko opowiedziano mu całą sprawę. wyraził się, że skarga wniesiona przed trybunał przeciw staremu, pociągnęłaby za sobą wielkie straty dla tego ostatniego. Możeby jednak coś jeszcze zrobić się dało. Trzeba czekać.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

KORESPONDENCYE

Praga czeska, 10 lutego.

(Wybory uzupełniające. — Z procesu „Omladiny“. — Realiści a Młodoczesi).

(xx) Stronnictwo „narodowe“ pp. Friedlaendera, Matzenauera i Leonhardiego, nie skorzystało z okazyi uzupełniających wyborów, aby odsłonić światu liczbę głosów, którymi rozporządza! Oczywiście, plotka, jakoby tych panów popierało 70 wyborców kuryi w. posiadłości, nie miała żadnej realnej podstawy. Gdyby istotnie rozporządzali taką liczbą głosów, nie byliby omieszkali stwierdzić tego w wyborach.

Bez walki zatem przeszli kandydaci stronnictwa konserwatywnego i to z kuryi majoratów, hr. Jan Ledebour tudzież hr. Henryk Clam-Martinic. Pierwszy od dawna w życiu publicznem zajmuje wybitne miejsce, często przemawiał w Sejmie krajowym, a zwłaszcza na zgromadzeniach katolickiego Związku. Urodzony w r. 1842, w Izbie panów zasiada od r. 1889, ożeniony z hrabianką Czerninówną, jest szwagrem Ministra sprawiedliwości hr. Schönborna. Młody hr. Henryk Clam-Martinic jest najstarszym synem ś. p. hr. Ryszarda i spadkobiercą wielkiego majątku swego stryja, ś. p. hr. Henryka, który umarł bezdzietnie. Hr. Clam-Martinic towarzyszył Jego ces. Wys. Arcyksięciu Franciszkowi Ferdynandowi w podróży około świata.

Z drugiej kuryi w. posiadłości wybrani: baron Zeszner, p. Rembald i Leopold Pollak. Ten ostatni do niedawna zasiadał w Izbie poselskiej jako poseł staroczeski, wybrany z Izby handlowej budziejowickiej.

Jako kandydata na opróżniony rezygnacyą barona Leonhardiego mandat do Izby poselskiej, komitet konserwatywny mianował hr. Ferdynanda Choteka, który też bezwątpienia będzie wybrany. Akcya więc „narodowego stronnictwa wielkich właścicieli“ podjęta z poduszczenia p. Juliusza Gregra pod firmą barona Leonhardiego, który tak samo nie włada językiem czeskim, jak nim nie władał ś. p. poseł młodoczeski br. Lažański, zaczęła się zupełną porażką.

Z procesu „Omladiny“ warto przytoczyć odczytany na wczorajszem posiedzeniu program „postępowej młodzieży słowiańskiej“. Opiewa on: „1. emancypacya uciskanych słowiańskich narodów; 2. równe prawo dla wszystkich narodów, federatywny ustrój na podstawie swobód obywatelskich i obrona narodowych mniejszości; 3. zupełna swoboda osobista, słowa i prasy, prawa zgromadzania się i zakładania stowarzyszeń, powszechne głosowanie od 21 roku życia dla obojej płci, usunięcie politycznych przywilejów różnych stanów, zniesienie kuryi wyborczych i wszelkich ustaw wyjątkowych, wprowadzenie powszechnego uzbrojenia ludu i międzynarodowych polubownych sądów; 4. odłączenie Kościoła od państwa, narodowa autonomia szkół, zniesienie opłaty szkolnej, przypuszczenie niewiast do wszystkich gałęzi studyów, przyjmowanie dzieci tylko do szkół ich macierzystego języka i połączenie studyów klasycznych z realnemi; 5. wprowadzenie podatku progresywnego z uwzględnieniem koniecznego do życia minimum dochodu, nie podlegającego opodatkowaniu; 6. wyłączenie tego minimum od wszelkiej egzekucyi, zniżenie podatków bezpośrednich, bezpłatna pomoc lekarska, upaństwowienie aptek, ekonomiczna równość obojej płci, wprowadzenie normalnej doby pracy, równa minimalna praca dla obojej płci, zakaz pracy dzieci w fabrykach, państwowa organizacya zaopatrzenia robotników na starość i udzielenie pracy robotnikom przez państwo“.

Nie łatwo dostrzedz, w czem się ten program różni od socyalistycznego? W każdym razie domaga on się samych praw, nie wspominając o obowiązkach obywatelskich, z którymi zawczasu powinna się zapoznać roztropna młodzież.

Odczytano także list ojca oskarżonego Wacława Ciżka, pisany do młodszego syna. Ojciec w tym liście pisze, że wszyscy w domu rozpłakali się, gdy się dowiedzieli od proboszcza, że Wacław stał się ateistą i przystąpił do anarchistów. Na zapytanie prezesa trybunału, Ciżek odpowiada, że jest ateistą, nie jest członkiem żadnego stowarzyszenia anarchistycznego, ale „pała zapałem dla wielkiej idei anarchizmu!“

P. Julian Gregr pozbawił profesora Masaryka mandatu poselskiego. Ale naczelnik realistów nie złożył broni, owszem zacięcie zwalcza dyrektoryat młodoczeski w swym tygodniku *Czasie*, z którego dowiedzieliśmy się, że jest tylko jeden „czeski i słowiański Bóg, a *Narodni Listy* jego prorokiem.“ „Trzeba na to wielkiej obłudy, aby wyborcom zalecać kandydata, który w prywatnych listach wypiera się czeskiego prawa historycznego“ (Eim). „Rozstrzygać o kwestyach naukowych nie jest zadaniem chuchelskiego ogrodu“ (gdzie na wezwanie *Nar. Listów* przed 10 ciu laty zebrali się studenci i pobili Niemców). *Narodni Listy* robią politykę na własną rękę a stronnictwo młodoczeskie jest za nią odpowiedzialne.“ „Studentów *Nar. Listy* umiały zawsze znaleźć, gdy ich potrzebowały, potem wypierały się ich.“ „Stan wyjątkowy jest winą *Nar. Listów* itd.“ Oto bomby, któremi *Czas* bombarduje ulicę mariańską. *Nar. Listy* całe łamy zapełniają polemiką, nawet w długich artykułach wstępnych usiłują wobec herezyi realistów przekonać czytelników, że konieczną jest „solidarność słowiańska“, przez co organ młodoczeski rozumie zawsze solidarność z Rossyą. Wytykają też *Nar. Listy* realistom, że zrazu z zapałem witały ugodę czesko-niemiecką z r. 1890. Poczekajmy tylko ze 3 lata, a Młodoczesi będą mocno ubolewać nad tem, że nie zostały przeprowadzone tak pomyślne dla Czechów ustawy, które im zabezpieczała owa ugoda!

Proces członków „Omladiny“.

W dalszym toku procesu po ukończeniu postępowania dowodowego, użalał się Waigert w imieniu wszystkich oskarżonych, pozostających w areszcie śledczym, na zakaz przyjmowania w niedzielę odwiedzin krewnych i bliższych znajomych. Waigert oświadczył, że oskarżeni dopóty nie opuszczą sali rozpraw, dopóki zakaz nie zostanie zniesiony. Prokurator żądał wdrożenia przeciw Waigertowi postępowania dyscyplinarnego. Protesty i hałas wzmogły się jeszcze bardziej, kiedy prezydent zarządził opróżnienie sali. Oskarżeni będący na wolnej stopie i mężowie zaufania opuszczają salę, oskarżeni natomiast trzymani w areszcie, mimo kilkakrotnych napomnień i gróźb prezydenta nie chcieli wyjść z sali. Dopiero za namową obrońców zastosowali się do rozkazu przewodniczącego. Na korytarzu powstał wielki hałas, który przytłumiła zawezwana straż więzienna. Prośbie jednego z obrońców o rozmowę z aresztowanym klientem odmówiono.

Dziś ogłosi sąd wyroki dyscyplinarne przeciwko oskarżonym, którzy dopuścili się w sali sądowej i na korytarzu wzmiankowanych demonstracyi. Słychać, iż na wypadek, gdyby wykluczono oskarżonych od dalszej obecności przy rozprawie, obrońcy zagrożą złożeniem obrony.

Z Warszawy.

(Generalna inspekcya kawaleryi w Królestwie Polskiem. — Wychodźtwo robotników do Prus. — Projekt rządowej sprzedaży wódki. Święcenie niedzieli).

W warszawskim okręgu wojskowym znajduje się, według fachowej korespondencyi jednego z dzienników niemieckich, 158 sotni kawaleryi, a mianowicie: jedna brygada kawaleryi gwardyjskiej, sześć dywizyj kawaleryi liniowej, i jedna dywizya kozaków kubańskich, razem 24.000 szabel. Dotychczas zarząd i wykształcenie całej rossyjskiej kawaleryi należały do zakresu podlegającej ministerstwu wojny komisyi kawaleryjskiej w Petersburgu, co z powodu wielkiej rozległości państwa, połączone było z pewnemi trudnościami. Generał Hurko zaprojektował w skutek tego, aby dla jego okręgu wojskowego zamianowany został specyalny generalny inspektor kawaleryi, i projekt swój zdołał urzeczywistnić. Inspektorem kawaleryi dla warszawskiego okręgu zamianowano generał porucznika Bodisko, dotychczasowego komendanta 7-ej dywizyi kawaleryi w Elizawetgradzie. W razie wojny na granicy zachodniej nowemu warszawskiemu generał-inspektorowi kawaleryi przypadłaby szczególniej ważna rola, ponieważ pod jego dowództwem wyruszyłby w pole znajdujący się w Królestwie Polskim korpus rossyjskiej kawaleryi.

Robotnicy wiejscy z Królestwa Polskiego wychodzą już teraz w znacznej liczbie do Prus, dla znalezienia i zapewnienia sobie roboty na wiosnę, lato i jesień. Zdaje się, że po zawarciu traktatu handlowego z Niemcami, nastąpi i w tym względzie ulga, a robotnicy polscy łatwiej będą mogli uzyskać pasporta do Prus.

Według *Dniewn. Warsz.*, w kołach decydujących poruszono projekt urządzenia w guberniach Królestwa Polskiego i w guberniach południowo-zachodnich rządowej sprzedaży wódki, i zniesienia prawa propinacyi właścicieli dóbr.

Sprawa obowiązkowego święcenia świąt i niedziel jest bliską urzeczywistnienia. Projektowana ustawa nie będzie odnosić się do robót w polu dla celów rolniczych, a obowiązywać będzie jedynie w sferze fabryk i zakładów handlowych i przemysłowych.

KRONIKA

Lwów, 12 lutego.

Najd. Arc. Karol Ludwik zwiedził w Wiedniu pracownię Horowitza, gdzie podziwiał portrety ks. Izy Sanguszkowej, matki ks. Marszałka, hr. Alfredowej Potockiej i panny Renard. Najd. Arc. wyraził radość swoją z powodu osiedlenia się Horowitza w Wiedniu, który posiada już w swych murach dwóch tak znakomitych artystów jak Pochwalski i Angeli.

— **Jego ces. i król. Wysokość Najd. Arcyks. Leopold Salvator** dawał wczoraj o godzinie 6 obiad dla pp. officerów pułku piechoty Nr. 24, którego Najdostojniejszy Arcyksiążę, jak wiadomo, jest pułkownikiem. Na obiad ten zostali zaszczyceni zaproszeniami: Komendant tego pułku, pułkownik Paweł Thoss, kapitanowie: Jan Feldmann, Tytus Tuffek, Ernest Scheich, Rudolf Bürkl i Fryderyk Seeman, lekarz pułkowy dr. Emanuel Ritter, porucznicy: Jan Muzyka, Karol Dworzak, Józef Rochlitz i Karol Heller, podporucznicy: Ignacy Pick, Mieczysław Linde, Franciszek Kikal, Wiktor Nowotny, Władysław Brodziński i Hugo Vrabec, tudzież kadeci (zastępcy oficerów); Józef Pfitzner, Stefan Cmelik, Karol Huryk i Karol Benesch.

— **Obiad.** U Państwa Namiestnikowstwa Kazimierzów hr. Badenich odbył się wczoraj o godzinie 7 obiad, w którym oprócz dostojnych Gospodarstwa wzięli udział: Ich Ekscelencye: JO. książę Eustachy Sanguszko Marszałek krajowy i dr. Leon Biliński, prezydent generalnej dyrekcyi kolei państwowych. Posłowie na Sejm krajowy: Zygmunt Dembowski prezes Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, Mieczysław hrabia Borkowski, Juliusz hr. Korytowski, Stanisław hr. Dzieduszycki, Zdzisław Marchwicki wiceprezydent miasta, Edward Micewski, Stanisław Brykczyński, dr. Józef Wereszczyński, Władysław Struszkiewicz, Tadeusz Romanowicz, Wincenty Gnoiński, dr. Tadeusz Skałkowski, Jan Vivien, dr. Gustaw Romer, Oskar Schnell i Józef Wiktor, radca Dworu Libarzik, radca Namiestnictwa Leopold Morawetz, dyrektor ruchu kolei państwowej Alfred Sulima Deyma, radca generalnej dyrekcyi kolei państw. Seweryn Kniaziołucki.

— **Raut akademicki** pod protektoratem Najd. Arcyksięstwa Leopolda Salvatora i Blanki zgromadził w sobotę wieczorem w pięknie udekorowanych salach kasyna miejskiego liczną i doborową publiczność. Najd. Arcyksięstwo przybyli z orszakiem o godzinie 10 powitani hymnem cesarskim odegranym przez kapelę wojskową 30 pułku piechoty i zabawili do godziny 1? w nocy. Na raut przybyli: JE. P. Namiestnik hr. Badeni z małżonką i córką, księstwo Windisch-Graetzowie, ks. Marszałek Sanguszko, prezydent wyższego sądu krajowego JE. dr. Simonowicz, hr. Stanisław Tarnowski, wielu posłów, profesorów Uniwersytetu z rodzinami i osób zajmujących wybitne stanowiska. Na program rautu złożyły się żywe obrazy, prześliczna gra na skrzypcach p. Fridy Scotta, deklamacya artystki naszego teatru pani Siemaszkowej, wyborna gra na wiolonczeli prof. Śladka, śpiew artysty opery lwowskiej p. Kowalskiego, oraz monolog p. Trapszy p. t. „My i one“.

Dla uzupełnienia całości przyczyniła się wiele kapela 30 p. p., która pod kierunkiem p. Rolla wykonała prawdziwie koncertowo 8 numerów. Dochód z rautu przeznaczony jest na rzecz Bratniej pomocy.

— **JE. dr. Biliński**, prezydent kolei państwowych i towarzyszący mu w podróży radca gener. dyrekcyi kolei państwowych dr. Kniaziołucki odjechali dziś w południe do Krakowa, żegnani na dworcu przez dyrektora p. Deymę i personal urzędniczy. Na dworcu zjawiło się także grono posłów i znajomych, celem pożegnania dr. Bilińskiego. Prezydent kolei państwowych udzielał wczoraj posłuchań urzędnikom od południa do godziny 7 wieczorem.

— **Wielki raut** odbył się wczoraj u pp. D. Abrahamowiczów. Cały świat lwowski, cały nasz świat parlamentarny przybył na uprzejme wezwanie Gospodarstwa, których niestrudzona gościnność dodawała niemałego uroku świetnemu przyjęciu.

— **Pogrzeb Billrotha** odbył się w Wiedniu, z niezmierną okazałością, przy olbrzymim udziale publiczności. W orszaku żałobnym znajdował się Protektor Akademii Najd. Arcyks. Rainer, wszyscy Ministrowie, profesorowie Uniwersytetu oraz liczni znajomi i przyjaciele zmarłego. Swiat artystyczny był także reprezentowany. W kościele przemawiał pastor dr. Zimmermann, nad grobem mówili prof. Gussenbauer z Pragi, prof. Chrobak a w końcu najlepszy przyjaciel Billrotha dr. bar. Mundy. Uroczystość zakończyła się dopiero późnym wieczorem.

— **Zakład narod. im. Ossolińskich**, ufny w życzliwość i pomoc, jakiej zawsze doznaje od najszerszych kół naszego społeczeństwa, uprasza o następujące numera pism z r. 1893, których redakcye nie mogły już dostarczyć pomimo najgorliwszych poszukiwań, a mianowicie z *Dziennika Polskiego* nr. 86, 216; z *Gazety Narodowej* nr. 13, 25, 70, 199, 223; z *Przeglądu* nr. 207; z *Diła* nr. 1, 244, 245, 249, 250, 251, 252, 253. Prócz tego wielce pożądanemby było dla Zakładu, gdyby mógł otrzymać nr. 107 *Tygodnika ilustrowanego*, z r. 1892; nr. 5 *Trybuny* z r. 1892; nr. 1 2 i 8 *Wędrowca* z r. 1891. Ktoby miał ochotę dopomódz Zakładowi do uzupełnienia roczników którymkolwiek z powyższych numerów, zechce łaskawie przysłać go lub złożyć na ręce dr. Czarnika w gmachu Zakładu.

— **Dar.** Dyrekcya „Domu Pracy“ Towarzystwa Miłosierdzia pod godłem „Opatrzność“ otrzymała od p. Wilhelma Seyfartha kwotę 3 zł.

— **C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych w Stanisławowie.** Rozporządzeniem gener. Dyrekcyi kolei państwowych z dnia 5 b. m. mianowany został starszy inspektor p. Ludwik Wierzbicki, dyrektorem ruchu kolei państwowych w Stanisławowie. Szefem sekretaryatu dyrekcyi i referentem dla spraw administracyjnych mianowany dr. Natan Seinfeld; zastępcami referentów: starsi inżynierowie Bernhard Horn i Emeryk Keler. Szefem konserwacyi p. Luft, szefem oddziału maszynowego p. Wex, szefem ruchu p. Ksawery Berezowski, zastępcą rewident p. Jerzy Guttman, szefem oddziału komercyalnego p. Edward Gąsowski, zastępcą p. Ant. Smolka, szefem kontroli dochodów p. Poradowski, szefem oddziału rachunkowego p. Weimes, zastępcą rewident p. Kazimierz Marcinkiewicz. Nowa dyrekcya urzędować będzie na razie we Lwowie.

— **Zgromadzenie tygodniowe** Towarzystwa politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 14 b. m., o godzinie 7 wieczorem w lokalu Towarzystwa. Na porządku dziennym: wykład p. architekty Kamienobrodzkiego: „O stacyi centralnej kolei elektrycznej we Lwowie“.

— **Posiedzenie** Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika, odbędzie się jutro, we wtorek, o godzinie 6 wieczorem w sali Instytutu Chemicznego przy (ulicy Długosza). Dr. Józef Nussbaum będzie mówił: o prawie biogenetycznem, a dr. Jan Stella-Sawicki: o walce mikrobów.

— **Poufne posiedzenie** Rady miejskiej odbędzie się dzisiaj, w poniedziałek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym: Omówienie sprawy budowy szkoły kadetów we Lwowie.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 12 lutego. Barometr idzie w górę.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w południe dnia 10 lutego do 12 w południe dnia 12 lutego b. r., mieliśmy wiatr zachodni, o średniej prędkości 6 m sek., niebo przeważnie zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (88 procent wilgotności względnej), opad, deszcz i śnieg, wysokość opadu 63.8 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była 2.9°C., najwyższa +7,8°C. w sobotę po południu, najniższa 0,0°C. w nocy.

W sobotę po południu i w nocy mieliśmy pogodę, wczoraj rano i w południe padał deszcz, po południu i w nocy śnieg.

Zniżka barometryczna 715 do 720 mm. znajdowała się w Finlandyi: zwyżka 770 do 765 mm. w północnej Hiszpanii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 750 mm.

Prognoza na dobę 13 lutego bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni o średniej prędkości 8 m/sek.; średnia temperatura doby obniży się do 0°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 85 proc.; opad, śnieg z deszczem.

— **Stracenie mordercy.** Dzisiaj o godzinie 7 minut 30 rano, na drugiem podwórzu t. zw. małych koszar, czyli więzienia wojskowego przy ul. Zamarstynowskiej, stracono kaprala 4 pułku ułanów, Eugeniusza Paniutę, który przy końcu z. r. zamordował w Krechowie skrytobójczo swego przełożonego, rotmistrza Barischa. Wyrok ogłoszono Paniucie już w sobotę. Przyjął go spokojnie i żądał tylko widzenia się z matką oraz pociechy religijnej. Życzeniom jego uczyniono zadość. Wczoraj fotografował się. Dziś rano przed egzekucyą pożegnał się jeszcze z kilku towarzyszami broni, których na wyraźne żądanie Paniuty sprowadzono z Krechowa. Kapelanowi, który mu towarzyszył do ostatniej niemal chwili, oświadczył, iż żałuje popełnionego morderstwa i chętnie za nie ponosi karę. — Paniuta, po ogłoszeniu wyroku, został — stosownie do przepisów wojskowych — zdegradowany i wykluczony z armii austro węgierskiej.

Egzekucya wyroku odbyła się w obecności asystencyi wojskowej i kilkudziesięciu oficerów rozmaitej broni. Już o godzinie 7 m. 15 ustawiło się naokoło podwórza więziennego pół batalionu 30 p. p. pod komendą majora Wurma, okalając w ten sposób miejsce, na którem ustawiono szubienicę, złożoną z prostego słupa i trzechstopniowego podwyższenia, przeznaczonego dla kata. Przed wprowadzeniem skazańca, ustawili się pod szubienicą kat z Wiednia, Seifried, z dwoma pomocnikami, wszyscy ubrani czarno, Seifried nadto w czarnych rękawiczkach. Wśród grobowej ciszy wszedł skazaniec, otoczony oddziałem wojska, w towarzystwie po stronie prawej kapelana wojskowego, po lewej zaś więziennego dozorcy. Paniuta, liczący lat 26, obrządku

gr. kat., mężczyzna dorodny, wzrostu więcej niż średniego z małym wąsikiem, ubrany w płócienną odzież więzienną, szedł krokiem chwiejnym, trzymając ręce złożone jakby do modlitwy. Na twarzy skazańca widoczne były skrucha i przygnębienie. Gdy ponury orszak stanął przed szafotem, audytor Boublik odczytał wyrok śmierci, poczem major Wurm oddał skazańca w ręce kata. Wtedy kapelan wojskowy odmówił ze skazańcem ostatnią modlitwę; słowa kapłana powtarzał Paniuta z widocznem wzruszeniem. Następnie kat Seifried wstąpił na schodki, przygotowując stryczek, a tymczasem pomocnicy jego, podprowadziwszy skazańca pod słup, związali mu ręce i nogi i podnieśli w górę.... Od chwili założenia stryczka, aż do śmierci Paniuty, upłynęło minut pięć. Po odstąpieniu kata, który w tejże chwili zrzucił rękawiczki, przystąpił do trupa jeden z lekarzy pułkowych, celem skonstatowania śmierci. Gdy to nastąpiło, rozległa się komenda: „Do modlitwy“ a kapelan odmówił krótką modlitwę ruską. Na tem skończyła się egzekucya. Ciało wisielca do pogrzebania pozostało przez trzy godziny na szubienicy pod strażą wojskową. — Przed bramą więzienia garnizonowego zebrały się tłumy gawiedzi ulicznej już na godzinę przed wykonaniem wyroku.

— **Tyfus** wybuchł wśród załogi wojskowej w Pradze. Dotychczas zapadło na tę chorobę **34 żołnierzy.**

= **Ogromna awantura** miała miejsce wczoraj wieczorem o godzinie 8 na ulicy Kochanowskiego. W domu pod l. 18 odbywały się gody weselne tamtejszego lokatora Jana K. i to dość huczne, pomimo postu. Dozorca jednego z sąsiednich domów, Józef Przyjemski, zgorszył się tem do tego stopnia, iż zebrał całą zgraję uliczników, którzy za jego namową powybijali wszystkie szyby w oknach i drzwiach mieszkania nowożeńców. Przyjemskiego przyaresztowano.

— **Panika w teatrze**. W niemieckim teatrze w Pradze, podczas przedwczorajszego przedstawienia powstała panika z powodu, że niektóre osoby, słysząc z ulicy sygnały pożarowe, wybiegły z teatru. Publiczność mniemała, że to w teatrze pożar i tłumnie rzuciła się ku wyjściom. Przedstawienie przerwano i sala w kilku minutach była pusta. Na szczęście oprócz lekkich kontuzyj, nie było żadnego wypadku. Pożar, który wywołał panikę, wybuchł w jednym z handlów w pobliżu teatru.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. Dziś, w poniedziałek, po raz pierwszy „Sfinks“, fantazya dramatyczna w 1 akcie Kazimierza Tetmajera. „Swieczka zgasła“, komedya w 1 akcie Aleksandra hr. Fredry ojca. „Albo niebo albo piekło“, komedya w 1 akcie Leona Madejskiego. „Dobranoc sąsiedzie“, krotochwila ze spiewami w 1 akcie z francuskiego A. Brunsville i Beauplan, tłómaczył J. S. Jasiński, muzyka J. Borzysławskiego. Quodlibet i galop układu St. Dunieckiego.

Jutro, we wtorek, po raz pierwszy w tym sezonie „Gioconda“, opera w 4 aktach Amilcara Ponchielli'ego. Przedostatni gościnny występ panny Elwiry Colonnese, primadonny opery w Barcelonie.

We środę (wznowienie) „Wicek i Wacek“, komedya w 4 aktach Zygmunta Przybylskiego.

Pierwsze przedstawienie pantominy Wormsera p. t. „Syn marnotrawny“, odbędzie się w sobotę. Dyrekcya przygotowuje nowe dekoracye, kostiumy, meble i inne potrzebne rekwizyta.

Wczoraj odbyła się czytana próba z wesołej francuskiej krotochwili, tłómaczonej przez M. Sachorowskiego p. t. „Oj dragoni“; a dziś odczytali artyści dramat historyczny p. t. „Kiliński“, pióra Jana Załęgi (pseudonim jednego z naszych znanych i pierwszorzędnych autorów dramatycznych.)

Frida Scotta. Drugi i ostatni zarazem koncert znakomitej wiolinistki Fridy Scotty, ze współudziałem pianisty Pawła Eisslera odbędzie się dziś, w poniedziałek, w sali Domu Narodnego. Początek o godzinie pół do 8.

Miriam (p. Zenon Przesmycki) przybył już z Wiednia do Lwowa. Porządek w terminach jego prelekcyi uległ pewnej małej zmianie, mianowicie odczyty odbędą się w dniach 14, 17 i 18 b. m.

WYSTAWA.

Retrospektywny dział malarstwa.

Podaliśmy na tem miejscu przed niedawnym czasem ciekawsze szczegóły, tyczące się organizacyi wystawy retrospektywnej malarstwa; dziś uzupełniamy notatkę naszą nowemi, a uwagi godnemi wiadomościami.

Jedno z najzaszczytniejszych miejsc na Wystawie zajmą prace Kossaka, ojca, — artysty, który, jak wiadomo, niepospolite położył zasługi na polu sztuki polskiej, i w swoim czasie wielki wpływ wywarł na jej dalsze losy. Pragnie też komitet odpowiednio skompletować jego dzieła, wybierając najbardziej charakterystyczne. Ukażą się przeto utwory Kossaka jeszcze z przed lat pięćdziesięciu, między innemi: „Stadnina końska“, malowana przez znakomitego artystę w roku 1846. Bardzo typową pracę Kossakowską przyrzekła także hr. Dzieduszycka. Komitet ma nadzieję pozyskać również od hr. Gołuchowskiej olejny obraz, malowany zaraz po powrocie ze studyów młodzieńczego Juljusza, a przedstawiający Najjaśn. Pana, Franciszka Józefa, ze świtą, wśród której znajduje się między innymi ś. p. Namiestnik hr. Gołuchowski. Płótno to szerokich rozmiarów, figury naturalnej wielkości, Monarcha siedzi na pysznym koniu.

Kolekcya utworów Grottgera uzupełnia się coraz więcej. Wspominaliśmy już o drugiej seryi Warszawy, oraz o oryginale „Polonii“, o które czynią się starania w Rzymie i Peszcie. Dowiadujemy się, iż komitet zabiega nadto, aby jedno z największych arcydzieł grottgerowskich „Wojna“, będąca, jak wiadomo, własnością Najj. Pana Franciszka Józefa, mogła ukazać się w oryginale na Wystawie lwowskiej. Z Wiednia nadejdą też i „Konfederaci barscy“, utwór, z którym łączą się smutne wspomnienia z życia wielkiego artysty.

Dzieła Grottgera utworzą grupę oddzielną, jak niemniej celne prace Michałowskiego i Orłowskiego, o którym tak sympatycznie wspomina w „Panu Tadeuszu“ Adam.

Pawilon matejkowski, którego plan okazał na ostatniem posiedzeniu architekt Skowron, przedstawiać się będzie rzeczywiście okazale. Kompletowanie dzieł Matejki znajduje się na najlepszej drodze. Między innemi zwrócono się do p. Groplerowej w Konstantynopolu, która z epoki pobytu genialnego artysty w Stambule posiadać ma ciekawe jego szkice ze Wschodu. Wpłyną dalej na wystawę „Wit Stwosz“, „św. Kinga“, „Piotr Dunin“ i wspaniały witraż do katedry lwowskiej.

Między innemi pozyskano prace kilku mniej znanych dawnych malarzy: portrety Jaźwińskiego (1811), Procińskiego (1836), oraz Płonczyńskiego „Widok z okolic Krakowa“ (1844).

Katalog Wystawy retrospektywnej malarstwa i rzeźby postanowiono wydać z ilustracyami w cenie jak najprzystępniejszej, iżby rozejść się mógł w szerokich kołach; projektowany katalog francuski spopularyzowałby dzieje sztuki polskiej, według możności, za granicą.

Wydział krajowy udzielił subwencyi w sumie 2.000 zł. na Wystawę małych motorów i maszyn pomocniczych.

Towarzystwo rolnicze dla ks. Cieszyńskiego zamierza wystawić pojedyncze produkta ze wszystkich gałęzi rolnictwa przez Towarzystwo pielęgnowanych, jakoteż niektóre przedmioty odnoszące się do rozwoju Towarzystwa.

P. Skrzyński delegat komitetu wystawowego na powiat żurawieński złożył wyczerpujące sprawozdanie z dotychczasowej swojej działalności.

Głośna firma czeska Novak i John z Bubna pod Pragą zgłosiła udział swój w międzynarodowym dziale maszyn, gdzie zajmie 148 m. kw. powierzchni.

Plac Wystawy został znów, po raz czwarty, rozszerzony! Zajęto dwu i pół morgową przestrzeń należącą do pp. Cieślewiczów a po za pawilonem rolnictwa położoną.

Pawilon Matejki, pełna powagi i wdzięku budowa pomysłu zasłużonego architekty Wystawy Skowrona jest już konstruowany w lwowskiej fabryce żelaza Piotrowicza i Szamana. Równocześnie przystąpiono na placu do wznoszenia fundamentów.

P. Prezydent kolei państwowych dr. Biliński zwiedził wzgórze Stryjskie, nie szczędząc wyrazów uznania dla rozmiarów i postępu robót wystawowych.

Przedsiębiorców zagranicznych usiłujących wedrzeć się na plac wystawowy odprawia dyrekcya Wystawy jednego za drugim. W ostatnich dniach dano *consilium abeundi* impresariowi polecającemu ekscentryczne pływaczki niemieckie.

Sejm krajowy.

(19 posiedzenie, 5 sesyi, VI peryodu)

Lwów, 12 lutego.

(§) JE. Marszałek krajowy ks. Eustachy Sanguszko otwiera o godzinie 10 minut 30 posiedzenie.

Obecnych 84 posłów.

Odczytano spis petycyj.

Z porządku dziennego przystąpiono do sprawozdania komisyi budżetowej, o zamknięciu rachunków fundacyi Skarbkowskiej, za rok: 1888, 1889, 1890 i 1891, tudzież o sprawozdaniach Wydziału krajowego o tejże fundacyi za r. 1890, 1891 i 1892. Sprawozdawca poseł Skałkowski.

Komisya wnosi:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o fundacyi Skarbkowskiej za lata: 1890, 1891 i 1892, tudzież o zamknięciach rachunków tej fundacyi za lata: 1888, 1889, 1890 i 1891.

2 Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową zbadał potrzebę reorganizacyi szkół w zakładzie Drohowyskim.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby po zasięgnięciu opinii fachowej wziął pod rozwagę potrzebę zmiany statutu organizacyjnego zakładu wychowawczego w Drohowyżu.

Poseł Stanisław Tarnowski (starszy) zapowiada poprawkę do 2-go punktu wniosków komisyi. Jako członkowi Rady szkolnej krajowej, wiadome są mowcy niektóre szczegóły, dotyczące zakładu Drohowyskiego z raportów inspektorów szkolnych, chce je zatem podać do wiadomości Sejmu. Celem zakładu jest wychowanie młodych chłopców, sierót, na rękodzielników zdolnych. Jak świadczą raporta szkolne, kwestya ta pozostawia nieco do życzenia. Wszystkie warstaty, z wyjątkiem szewskiego i krawieckiego, prowadzone są dorywczo. Zawodowe przygotowanie chłopców jest niedostateczne. Co do nauki ogólnej, zakład, który ma prawo publiczności, powinien stosować się do obowiązującego planu naukowego. Tymczasem, czy zakład naukowy Drohowyski trzyma się planu dawniejszego, czy dzisiejszego, tak Radzie szkolnej krajowej, jak i okręgowej, nie wiadomo.

Pod względem nadzoru braki są wielkie; mowca zaznacza, że to co mówi, odnosi się do działu chłopców. Kuratoryę powoduje oszczędność, ale oszczędność źle zrozumiana, staje się zawsze szkodliwą (*brawa*). Jak dalece posuwa się ten wzgląd oszczędności, dowodzi fakt mianowania kapelana kierownikiem szkoły. Ten kapelan mając wiele godzin wykładowych, nie mógł znaleść dość czasu, aby pełnił zarazem f nkcye kierownika. Od miesiąca września do listopada 1893 r. pozostawał nawet zakład bez nauki religii. Są to rzeczy, na które uważał mowca za swój obowiazek zwrócić uwagę Sejmu.

Mowca wnosi poprawkę do 2 ustępu i proponuje, aby ten ustęp w następującej stylizacyi mógł być przyjętym:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową wejrzał niezwłocznie w stan zakładu drohowyskiego, a w razie potrzeby spowodował właściwe zmiany i poprawki.

P. Merunowicz zapytuje, dla czego gmach skarbkowski we Lwowie przynosi tak mało dochodu.

P. Skałkowski przyznaje, że niestety gmach ten przynosi istotnie mały dochód. Koszta administracyjne są bardzo znaczne, również wydatki na reperacye są wielkie, dla tego pozostaje czysty dochód nieznaczny. Na poprawkę p. St. Tarnowskiego zgadza się p. sprawozdawca, gdyż ona tylko w dosadniejszy sposób wyraża życzenia komisyi.

W głosowaniu przyjęto wnioski komisyi z poprawką p. St. Tarnowskiego.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi budżetowej o wniosku p. Torosiewicza udzielenia subwencyi 3000 zł. na misye katolickie. Sprawozdawca poseł Jan Stadnicki.

Komisya wnosi: Na misye katolickie przeznacza się kwotę 3000 zł. jednorazowo na r. 1894 do rozporządzalności Wydziału krajowego w porozumieniu z konsystorzami rzymsko i grecko katolickimi.

P. Okuniewski żąda, aby subwencyi tej nie przeznaczano na misye, ale na szkoły.

P. Kowalski zaznacza, że poprzedni mowca rozpoczął poważnie, ale przeszedł później na reminiscencye, które wychodzą... poza interesa ludu ruskiego i Monarchii. Każdy szczerze kochający lud poseł jest przekonany, że misye są bardzo potrzebne. Co do obowiązku ponoszenia kosztów misyi, to powinniby ponosić je ci, którzy z nich korzystają. Ale wobec dzisiejszej biedy, jest to zbyt trudne. Dosyć popatrzyć na smutne inwentarze liturgiczne naszych cerkwi — a przecież w czasie misyi samo światło do 50 zł. kosztuje. W drugim więc rzędzie powołanaby była inicyatywa prywatna — ale i to trudno wobec dzisiejszych stosunków. Należy więc kołatać do skarbu krajowego — a do tego mamy zupełne prawo, bo lud się umoralnia. W dowód tego przytacza mowca fakt, jaki wydarzył się niedawno w jednem z siół galicyjskich, gdzie misya wywołała najlepsze skutki, które głęboko lud sam odczuł.

Mowca oświadcza, że będzie głosował za wnioskiem komisyi, a spodziewa się, że Izba wniosek ten przyjmie.

P. Stanisław Badeni uznaje pożyteczność misyi, ale sądzi, że misye nie są sprawą, którąby trzeba subwencyonować, że trzeba je pozostawić inicyatywie duchowieństwa. Ale sądząc tak, nie może znowu stanąć na stanowisku posła Okuniewskiego. My pragniemy, aby oświata pomagała i Kościołowi i Cerkwi, a te instytucye wspomagały szkołę. Więc mylnie twierdzi p. Okuniewski, jakoby misye szkodzić mogły szkole. Co do zarzutów narodowościowych, to p. Okuniewski powinien pamiętać, że o subwencyi tej decydować będzie ks. Metropolita — i może być pewien, że na cele antinarodowe nie zostanie użytą (*brawa*). Mowca chciał wyjaśnić swe stanowisko dla tego, że w komisyi głosował przeciw wnioskowi referenta (*brawa*).

JE. ks. Metropolita Sembratowicz zaznacza, że zeszłego roku nie mógł się zgodzić z motywami p. Torosiewicza — dziś gdy motywa zmienione, mowca za jego wnioskiem głosować będzie. Posłowi Okuniewskiemu zarzucił ks. Metropolita, że wystąpił on w swej mowie wprost przeciw cerkwi, bo misye ściśle z cerkwią są złączone. Zresztą na to odpowiedział już wyczerpująco ks. Kowalski zgodnie z intencyami duchowieństwa. Ks. Metropolita oświadcza w imieniu ludu ruskiego, że lud ten pragnie misyi i wierzy w ich skuteczność. Zresztą nawet najmoralniejszy lud pragnie słuchania słowa bożego, bo mu wierzy więcej jak hasłom agitatorów. Cerkiew nie może być dalej rozdzielana na kwestye narodowe, jak chce p. Okuniewski — nasza cerkiew jest jedna — katolicka (*brawa i oklaski*).

P. Kułaczkowski występuje przeciw temu wydatkowi, jako zbytecznemu. Twierdzi on, że nie będą to misye „katolickie“, ale „polityczne“. Oświadcza on, że wniosek Torosiewicza jest *„ein Aufputz“*.

P. Stan. Dzieduszycki polemizuje z pp. Okuniewskim i Kułaczkowskim, którzy walczyli z wiatrakami, których niema. Po oświadczeniu ks. Metropolity powinniśmy jednomyślnie przyjąć wniosek komisyi.

JE. ks. Metropolita Sembratowicz odparł zarzuty p. Kułaczkowskiego i podniósł ponownie, że misye wpłynąć mogą umoralniająco na lud wiejski.

P. Romańczuk nie chce wdawać się w kwestyę, czy misye te są potrzebne, czy nie. Mowca podnosi tylko, że żądanie subwencyi nie wyszło od kompetentnych sfer, t. j. od duchowieństwa, ale od osoby świeckiej. Z tych powodów był mowca tak w komisyi, jak i obecnie przeciw wnioskowi komisyi.

P. Okuniewski podniósł, że historya kiedyś osądzi, iż Sejm wprowadzając misye, był na błędnej drodze.

Sprawozdawca p. Jan Stadnicki oświadczył, że potrzeby misyj katolickich nie uznają tylko ci, którzy przekonani o tej potrzebie być nie chcą.

My lepiej wiemy, o ile misye są dobre, aniżeli p. Okuniewski, gdyż my zrośliśmy się z cywilizacyą zachodnią i wiemy, jaki ona wpływ wywiera. P. Okuniewski chciałby może, abyśmy wybrali cywilizacyę wschodnią — ale o tem sprawozdawca rozwodzić się nie chce.

Zastanawiając się nad samym wnioskiem, oświadcza mowca, że jest co najmniej rzeczą wątpliwą, czy było stosowną rzeczą wywoływać dyskusyę w tej sprawie. Czy Sejm, składający się ze 147 katolickich posłów, może sprzeciwić się wnioskowi p. Torosiewicza? Wniosek p. Torosiewicza był — zdaniem mowcy — niejako zapytaniem Sejmu, czy jest katolickim, — na to można tylko odpowiedzieć twierdząco.

Mowca zastrzega jednak, iż podobne pytania nie będą się zbyt często powtarzały, bo mógłby Sejm odmówić pytającemu się prawa odwoływania się ciągle do przekonań Sejmu (*brawa*).

Wniosek komisyi został przyjęty przez Izbę bardzo znaczną większością głosów.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi budżetowej w sprawie zasiłku ze skarbu krajowego na zakupienie pamiątek pozostałych po ś. p. Janie Matejce do muzeum jego imienia. Sprawozdawca poseł Chrzanowski.

Komisya wnosi: Sejm wyznacza 10.000 zł. do rozporządzenia Wydziału krajowego dla zakupienia szkiców i rysunków ś. p. Jana Matejki, a także historycznych strojów, rynsztunków i przyborów pozostałych w spuściźnie po nim, i przeznacza je na własność muzeum imienia Matejki, z zastrzeżeniem, że z tej artystycz ej spuścizny po znakomitym mistrzu będą mogli korzystać uczniowie krakowskiej szkoły sztuk pięknych. Jeśliby dla pomieszczenia tego muzeum imienia Matejki nie przyszło do skutku zakupno jego domu w Krakowie, muzeum może być pomieszczone w jednej z sal szkoły sztuk pięknych w Krakowie, lub w muzeum narodowem w Sukiennicach w Krakowie. Wniosek uchwalono.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi budżetowej z petycyi konwentu PP. Benedyktynek w Przemyślu o zasiłek lub pożyczkę bezprocentową 5.000 zł. na postawienie budynku dla szkoły robót kobiecych w Przemyślu. Sprawozdawca poseł Chrzanowski.

Komisya wnosi: Sejm odracza udzielenie ze skarbu krajowego pożyczki bezprocentowej Konwentowi PP. Benedyktynek w Przemyślu na postawienie budynku dla pomieszczenia szkoły robót kobiecych przez ten konwent utrzymywanej, a odracza do czasu,

gdy przedłożony będzie Sejmowi kosztorys wykazujący dokładnie wszystkie wydatki na zbudowanie tego budynku i wykazane przez konwent fundusze, którymi przy pomocy tej pożyczki ze skarbu krajowego, pokryć może konwent wszystkie wydatki na ten budynek, oraz gdy będzie złożona deklaracya Rady miejskiej i innych miejscowych czynników co do ofiar, które chcą ponieść na postawienie budynku dla szkoły robót kobiecych, użytecznej w pierwszym rzędzie dla ludności miasta Przemyśla. Wniosek uchwalono.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi budżetowej z petycyi członków Rady szkolnej krajowej o przyznanie dożywotniego dodatku na utrzymanie dla wdowy po ś. p. Zygmuncie Sawczyńskim. Sprawozdawca poseł Chrzanowski.

Komisya wnosi: Sejm w uznaniu zasług ś. p. Zygmunta Sawczyńskiego, członka Rady szkolnej krajowej, położonych na polu szkolnictwa i wychowania narodowego, wyznacza pozostałej po nim wdowie p. Jadwidze z Ekielskich Sawczyńskiej, dożywotni dodatek ze skarbu krajowego w kwocie 500 zł. rocznie. Uchwalono.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi budżetowej z powodu wniosku p. Olpińskiego o wyznaczenie wdowie po poecie ruskim Marcyanie Szaszkiewiczu dożywotniego zaopatrzenia w kwocie 300 zł. Sprawozdawca poseł Chrzanowski.

Komisya wnosi: Sejm wyznacza dla pani Julii Szaszkiewiczowej dożywotnie zaopatrzenie w kwocie 300 zł. rocznie. Uchwalono.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi budżetowej z petycyi Eustachego Jezierskiego, urzędnika szpitala powszechnego we Lwowie w sprawie przyznania wyższej emerytury. Sprawozdawca poseł Marchwicki.

Komisya wnosi: Pensyę emerytalną przyznaną Eustachemu Jezierskiemu, urzędnikowi szpitala powszechnego we Lwowie mianowicie 600 zł. rocznie — w drodze łaski podnosi się do kwoty 800 zł. rocznie Uchwalono.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie krajowych składów publicznych w Krakowie i Lwowie. Sprawozdawca poseł Stanisław Stadnicki.

Komisya wnosi:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o zarządzie krajowych wolnych składów publicznych dla zboża i spirytusu za rok 1893, Sejm przyjmuje do wiadomości.
2. Sejm przyjmuje w imieniu kraju zobowiązania, wynikające z odnośnych ustaw, a w szczególności gwarancyę tak w obec stron składających towary, jak w obec zarządu państwa i skarbu państwowego z powodu wyjednać się mającego rozszerzenia dotychczasowych koncesyi krajowych składów publicznych, połączonych ze składem wolnym dla zboża i spirytusu we Lwowie i Krakowie — na dział towarowy w ogóle z wyłączeniem olejów mineralnych.
3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby postarał się o rozszerzenie nadanych już Wydziałowi krajowemu koncesyi na krajowe publiczne składy wolne dla zboża i spirytusu we Lwowie i Krakowie — na dział towarowy w ogóle z wyłączeniem olejów mineralnych.

P. Rozwadowski zaznacza, iż składy publiczne w Krakowie i Lwowie źle funkcyonują, nie odpowiadają potrzebom i żadnej nie przynoszą korzyści. Sądzi, że nowa reorganizacya tych składów, a mianowicie połączenie dyrekcyi obu tych składów w jednej osobie, nie odpowie wcale celowi, nie będzie zaprowadzeniem rozumnej oszczędności. Koszta podróży dyrektora z jednego składu do drugiego będą wielkie nadzwyczaj i do oszczędności się nie przyczynią. Mniema, że lepiej byłoby zostać przy organizacyi dotychczasowej i wnosi, by Sejm wyraził opinię, że nie uważa za dobre połączenia dyrekcyi obu składów.

(JE. ks. Metropolita Sembratowicz obejmuje przewodnictwo).

Mowca postawił wniosek, aby Sejm wyraził opinię, iż łączenie obu Dyrekcyi składów jest niekorzystne.

Sprawozdawca p. Stan. Stadnicki oświadcza, że rezolucya proponowana przez p. Rozwadowskiego jest zbyteczną, gdyż komisya tylko warunkowo wskazała Wydziałowi krajowemu możebność połączenia obu dyrekcyj składów, gdyby znalazła się stosowna osobistość.

P. Rozwadowki domagał się następnie, aby Wydział krajowy założył przy składach stacye oceny nasion.

P. Stan. Stadnicki sprzeciwił się temu żądaniu.

W głosowaniu przyjęto wnioski komisyi z dodatkowym wnioskiem p. Rozwadowskiego przeciw łączeniu dyrekcyj obu składów.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego w sprawie podniesienia hodowli bydła. Sprawozdawca p. Brykczyński.

Komisya wnosi:

I. Sejm poleca wstawić do budżetu na rok 1894 kwotę 6000 zł. na pokrycie kosztów komisyi licencyonujących, w myśl §. 4 ustawy z dnia 20 lipca 1892 r.

II. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby do kosztów wykonania ustawy z dnia 20 lipca 1892 nr. 52 Dz. u. p., przyczynił się skarb Państwa przynajmniej w wysokości wydatku, jaki kraj na ten cel ponosić będzie.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by rozpatrzywszy gruntownie całą sprawę, rozważył, czy w celu obniżenia wydatków na koszta licencyonowania, nie dałoby się w granicach obowiązującej ustawy, uzyskać prawidłowego funkcyonowania komisyj licencyonujących, przy możliwem obniżeniu kosztów, wynikających z zastosowania §. 4 ustawy z 20 lipca 1892 r.

P. Stan. Jędrzejowicz wnosił odroczenie dyskusyi i uchwały nad 1-szym punktem wniosków komisyi do chwili, gdy komisya budżetowa przedstawi w tej sprawie swoje wnioski.

P. Paszkowski użala się na uciążliwość rozp. minist. wykonawczego z dnia 20 grudnia 1893 w sprawie wydawania soli dla bydła. Mowca stawia rezolucyę do Wydziału krajowego, aby zbadał sprawę poboru denaturalizowanej soli dla bydła, unormowanego rozp. minist. i po zasięgnięciu opinii Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie i rolniczego w Krakowie, wyjednał u Rządu takie zmiany rzeczonego rozporządzenia, któreby ułatwiały rolnikom korzystanie z soli dla bydła po zniżonej cenie i w myśl ustawy z dnia 30 marca 1893 nr. 65 dz. u. p.

P. Stan. Stadnicki sprzeciwił się odraczającemu wnioskowi p. St. Jędrzejowicza.

P. Abrahamowicz stwierdza, że komisye budżetowa i gospodarstwa krajowego dążą do jednego celu, tylko innemi drogami. Mowca domaga się, aby, na wypadek, gdyby wniosek odraczający p. St. Jędrzejowicza nie został przyjęty, wyznaczyć w punkcie 1 wniosków komisyi, zamiast subwencyi 6000 zł. tylko 4000 zł.

P. Rutowski sprzeciwia się wnioskowi p. Abrahamowicza, gdyż zwichnęłoby to całą akcyę skierowaną ku podniesieniu hodowli bydła.

P. Męciński sądzi, że właśnie akcya w tej sprawie, jaką dotąd rozwinięto, mogłaby zwichnąć rzecz samą. Może stać się łatwo, że kraj wyda dużo pieniędzy, z których znaczna część nie pójdzie na wydatki realne, ale na administracyę.

P. Struszkiewicz zaznacza, że kwestya podniesienia chowu bydła w kraju, jest kwestyą pierwszorzędnego znaczenia, — temu chyba nikt nie zaprzeczy. Mowca popiera wnioski komisyi.

P. Romanowicz oświadcza, że akcya w sprawie podniesienia hodowli bydła nie znajduje się wcale na manowcach, jak to p. Męciński sądził. Mowca wykazuje co w tym kierunku dotychczas zrobiono i popiera wnioski komisyi gospodarstwa krajowego, która proponuje wyższą subwencyę. Mowca dowiaduje się jednak, że między komisyą gospodarstwa krajowego a budżetową nastąpiło już porozumienie co do niższej kwoty, zatem harmonii tej psuć nie chce.

P. St. Jędrzejowicz cofa swój wniosek odraczający i przyłącza się do wniosku p. Abrahamowicza.

Sprawozdawca p. Brykczyński wyraża radość z tego, że w kwestyi obchodzącej tak żywo nasz kraj rolniczy, wywiązała się obszerna dyskusya.

(JE. Ks. Marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo).

Sprawozdawca zgadza się z rezolucyą zaproponowaną przez p. Paszkowskiego, natomiast sprzeciwia się wnioskowi p. Abrahamowicza o wyznaczenie niższej subwencyi.

Podczas zarządzonego przez ks. Marszałka głosowania, p. Romanowicz podniósł, iż regulaminowo należałoby poddać najprzód główną cyfrę pod głosowanie.

P. St. Badeni zwraca uwagę p. Romanowicza, iż żaden regulamin nie dozwala podczas głosowania stawiać poprawek.

W głosowaniu przyjęto wnioski komisyi z poprawką p. Abrahamowicza i rezolucyę p. Paszkowskiego.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie. Sprawozdawca poseł Vivien.

Komisya wnosi:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do średniej szkoły rolniczej i folwarku w Czernichowie przyjmuje Sejm do wiadomości.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by wdrożył rokowania z c. k. Rządem celem pokrycia z funduszów państwowych połowy kosztów na budowę trzech pomieszkań dla profesorów w Czernichowie.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki na hipotekę Czernichowa, do wysokości 6500 zł. i do użycia tejże na budowę trzech pomieszkań dla profesorów w Czernichowie.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by poczynił starania u Rządu, celem zapewnienia udziału jego w kosztach urządzenia stawków przy szkole rolniczej w Czernichowie. Na rok 1894 przeznacza Sejm na ten cel z funduszów krajowych kwotę 500 zł.

V. W zamian za nabyte dla zaarondowania gruntów folwarcznych parcele włościańskie wydziela się z ciała tabularnego obszaru dworskiego w Czernichowie parcele gruntowe i upoważnia się Wydział krajowy do oddania tych parcel w posiadanie Franciszkowi i Maryannie Ryszkom i Izydorowi Michno, a względnie ich prawonabywcom.

P. Stan. Dzieduszycki spodziewa się, że Wydział krajowy weźmie pod rozwagę uwagi zamieszczone w sprawozdaniu komisyi i dla tego żadnej poprawki do wniosków komisyi nie czyni.

Wnioski komisyi uchwalono, nadto przekazano Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia petycyę nauczyciela czernichowskiego p. Piotrowskiego o podwyższenie płacy.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie dalszej subwencyi na zalesienie wydm piaszczystych w powiecie Niskim. Sprawozdawca poseł Zamoyski.

Komisya wnosi:

1. Sejm krajowy wyznacza na koszta dalszego zalesienia wydm piaszczystych w powiecie Niskim kwotę 2.480 zł. płatną w 4 rocznych ratach po 620 zł., począwszy od 1 stycznia 1894.
2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wypłacenia subwencyi powyższej pod warunkiem, że: 1) właściciele wydm piaszczystych, które mają być zalesione, dostarczą bezpłatnie robocizny potrzebnej do wykonania wszelkich prac około projektowanych zalesień, niemniej gruntu pod szkółki i potrzebnego do ich ogrodzenia materyału; 2) że Rząd będzie utrzymywał swoim kosztem leśników fachowo wykształconych, którzyby pracami, około zalesienia kierowali a nadto Wydziałowi krajowemu prawo ingerencyi i kontroli co do sposobu użycia subwencyi z funduszu krajowego niniejszą uchwałą wyznaczonego, zastrzega się.
3. Na wypłatę wyżej wymienionej subwencyi otwiera Sejm Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 620 zł. na rok 1894.

Wnioski przyjęto.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o petycyi gminy Parchacz w sprawie zalesienia wydm piaszczystych. Sprawozdawca p. Zamoyski.

Komisya wnosi: Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wypłacenie 200 zł. w roku 1894 gminie Parchacz pod warunkiem, że takiej samej sumy użyje ta gmina na zalesienie wydm piaszczystych. Fundusze te, wraz z pomocą skarbu Państwa uzyskać się mające, użyte być winny pod kierunkiem fachowego organu. Uchwalono.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z wniosku posła Klemensiewicza w sprawie zakupna koni dla c. i k. armii. Sprawozdawca poseł Zamoyski.

Komisya wnosi: Wzywa się c. k. Rząd, ażeby polecił organom zajmującym się zakupnem koni dla c. i k. armii, by zakupna te o ile możności bezpośrednio u samych hodowców załatwiały, by najszersze koła miały o tych zakupnach wczesną wiadomość, i by się odbywały w najodpowiedniejszych dla producentów miejscowościach.

P. Klemensiewicz stawia poprawkę, aby we wniosku opuszczono słowa: „o ile możności“ i zastąpić je słowem „zasadniczo.“

Sprawozdawca p. Zamoyski zgodził się na tę poprawkę, poczem wniosek z poprawką uchwalono.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi kolejowej o wniosku posła Stanisława Jędrzejowicza w sprawie budowy kolei z Rzeszowa do Rozwadowa. Sprawozdawca poseł Popowski.

Komisya wnosi: 1. Połączenie Rozwadowa z Rzeszowem przez Leżajsk jest pożądanem. 2. Poleca się Wydziałowi kraj., aby przeprowadził rokowania z c. k. Rządem i ze stronami interesowanemi, celem wykonania budowy tej kolei w najkrótszym czasie.

P. Weigel popiera wnioski komisyi.

P. Żardecki staje w obronie trasy kolejowej Rozwadów-Przeworsk i stawia poprawkę, aby 1 punkt wniosków komisyi opiewał, że połączenie Rozwadowa z Rzeszowem lub inną stacyą b. kolei Karola Ludwika jest pożądanem.

P. Stan. Jędrzejowicz sprzeciwia się temu wnioskowi.

P. Czartoryski oświadcza, że on byłby za linią łączącą Rozwadów z Jarosławiem, ponieważ jednak poprawka p. Żardeckiego zostawia kwestyę otwartą, która trasa uznaną zostanie za najlepszą co okaże się z dochodzenia, — oświadcza się za poprawką p. Żardeckiego.

P. Struszkiewicz postawił wniosek, aby całą sprawę przekazano Wydziałowi krajowemu do zbadania.

P. Trzecieski popiera wnioski komisyi.

P. Chamiec sądzi, że sprawa nie jest dojrzałą do merytorycznego traktowania i dla tego popiera wniosek p. Struszkiewicza.

W głosowaniu przyjęto wniosek posła Struszkiewicza.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi administracyjnej w przedmiocie zezwolenia reprezentacyi powiatowej czortkowskiej na udzielenie poręki dla pożyczki gminy m. Czortkowa w kwocie 65.000 zł. na budowę domu dla powiatowej Dyrekcyi skarbu, tudzież na zobowiązanie się powiatu do datku 20.000 zł. na rzecz budowy kolei wschodnio-galicyjskich Sprawozdawca poseł Popowski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi uchwalono ustawę, mocą której udziela się żądanej pożyczki.

Na tem z powodu spóźnionej pory zamknięto posiedzenie o godzinie 3 minut 15; następne jutro o godzinie 10½ przedpołudniem.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj w południe Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika.

W apartamentach cesarskich w Burgu odbył się przedwczoraj o godzinie 6 wieczorem obiad dworski, na który otrzymali między innymi zaproszenie: P. Minister hr. Schönborn, prezydent Senatu dr. Steinbach i szef sekcyi Wittek.

Najd. Cesarzewiczowa-Wdowa Stefania przyjmowała w sobotę w południe najpierw nowomianowanego ambasadora angielskiego sir Momsona, a następnie nowego ambasadora Francyi p. Lozé.

Przedwczoraj odbyła się pod przewodnictwem Prezesa gabinetu ks. Windisch-Graetza dłuższa konferencya ministeryalna.

Z powodu znanych zajść na Politechnice grackiej, Ministerstwo oświaty zarządziło natychmiastowe zamknięcie tego zakładu. W sprawie tej wniesiono na przedwczorajszem posiedzeniu Sejmu styryjskiego interpelacyę do Rządu, na którą odpowiedział natychmiast namiestnik br. Kübeck, wyjaśniając stan rzeczy i wykazując, że zarządzenie Ministerstwa oświaty było nieodzowną koniecznością ze względu na powagę ciała nauczycielskiego i potrzebę utrzymania karności wśród młodzieży.

Burmistrz miasta Gracu, dr. Portugal udał się telegraficznie do P. Ministra Madeyskiego z instancyą za studentami, otrzymał jednak odpowiedź odmowną. Rada miejska wydelegowała do P. Ministra oświaty deputacyę.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Ostrawa morawska, 12 lutego. Dzisiaj we wszystkich szybach, będących własnością kolei Północnej robotnicy stawili się w porządku Wszędzie panuje spokój.

Bochum, 12 lutego. W jednej z tutejszych fabryk nastąpiła eksplozya skutkiem której jeden robotnik utracił życie. Zresztą wybuch niewyrządził znaczniejszych szkód.

Budapeszt, 12 lutego. Konferencya tutejszych „liberalnych“ katolików oświadczyła, iż jest patryotycznym obowiązkiem popierać bez różnicy stronnictw kościelno polityczne reformy rządu. Konferencya uchwaliła zwołać wiec krajowy celem zamanifestowania liberalnych idei.

Paryż, 12 lutego. Na ulicy Reuilly eksplodował gaz. Podczas akcyi ratunkowej jeden pompier utracił życie a dziewięciu zostało poparzonych.

Londyn, 12 lutego. Siedmioletnia córeczka księcia Henryka Battenberskiego, podczas przejażdżki konnej, spadła z konia; podniesiono ją bezprzytomną. Stan jej budzi poważne obawy.

Konstantynopol, 12 lutego. Cholera wystąpiła tu ponownie. Według urzędowego biuletynu, od poniedziałku do piątku minionego tygodnia stwierdzono 42 wypadków zasłabnięcia.

Wiedeń, 12 lutego 1894, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 362·35, Akcye kolei państwowej 314·75, Akcye tytoniowe 206·—, Anglo-austryackie 157·75, Unionbank —·—, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa 110·35, Renta papierowa —·—, akcye banku dla krajów koronnych 258·50, 4½-prc. listy zast. banku krajowego 100·50, 4½ prc. pożyczka krajowa z roku 1883 100·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·—, za 100 marek 61·40. Usposobienie bardzo silne.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki.**

Ruch pociągów kolejowych

ważny od 1 czerwca 1893 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Z Krakowa, (Berliaa, Wrocławia Wiednia)	3·08	6·01	9·36	6·36	9·41
Z Warszawy . . .	—	6·01	9·36	6·36	9·41
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8	—	—	9·36	—	—
Z Muszyny-Krynicy i Chabówki p. Tarnów	—	—	—	—	9·41
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/9)	—	6·01	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy p. Stryj	—	—	9·06	1·08	—
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6·36	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw główny)	2·48	10·02	9·46	6·21	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	2·34	9·46	9·21	5·55	—
Z Suczawy	10·11	—	7·59	12·51	7·11
Z Kimpolunga . . .	10·11	—	7·59	—	—
Z Radowiec	10·11	—	7·59	—	7·11
Z Berhometu n. S. i Czudyna	10·11	—	—	—	—
Z Nowosielicy . . .	—	—	—	—	711
Ze Słobody rungurskiej kopalni	10·11	—	—	—	7·11
Z Husiatyna przez Halicz	10·11	—	7·59	—	—
Z Buczacza przez Halicz	—	—	—	12·51	—
Z Bełzca	—	—	—	5·20	—
Ze Sokala	—	—	8.16	5·26	—
Z Ławocznego (Pesztu Miszkolca, Szerencsa Munkasca, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj	—	—	9.06	1·0S	—
Ze Stryja	—	—	9·52	—	—
Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj .	—	—	2·38	—	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina	3·01	10·41	5·26	11·11	7·36
Do Warszawy . . .	—	10·41	5·26	—	7·36
Do Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów .	—	10·41	—	—	7·36
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów . .	—	—	5·26	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Stryj . . .	—	—	—	8·01	—
Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	10·41	5·26	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	6·44	3·20	10·16	11·11	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	6·58	3.32	10·40	11·33	—
Do Suczawy	6·36	—	10·36	3·31	10·56
Do Buczacza przez Halicz	—	—	—	3·31	—
Do Husiatyna przez Halicz	6.36	—	—	—	10.56
Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—	10·36	—	10.56
Do Nowosielicy. . .	6·36	—	—	—	—
Do Berhomethu n. S. i Czudyna	6 36	—	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	10·36	—	10·56
Do Kimpolunga. . .	6.36	—	—	3·31	—
Do Sokala	—	—	9·56	7·21	—
Do Bełzca.	—	—	9·56	—	—
Do Borysławia p. Stryj	—	—	7·21	10·26	—
Do Ławocznego (Munkasca, Szerencsa, Miszkolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj) .	—	—	7·21	8.01	—
Do Stanisławowa przez Stryj	—	—	10·26	8·01	—
Do Skolego i Chyrowa przez Stryj . . .	—	—	10·26	—	—
Do Stryja	—	—	3·41	—	—

U W A G A.

Godziny drukowane grubemi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

W biurach informacyjnych sprzedają się wydawane przez c. k. austr. koleje państwowe bezpośrednie karty jazdy i zestawione zeszyty poświadczeń do jazdy, jakoteż taryfy.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państwowych we Wiedniu (I· Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja l. 3 Hotel Imperial) udziela się ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących służby na c. k. austryackich kolejach państwowych O ile podręczniki zezwalają, zasięgnąć tamże można informacyj odnoszących się do reszty austro-węgierskich i zagranicznych kolei.

Rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym są do nabycia w biurach informacyjnych, kasach stacyjnych i u konduktorów.

Nadesłane.

Przyjechali do Lwowa

dnia 12 lutego 1894.

Hotel Europejski.

PP. St. Kaiser, M. Maniewski i A. Poznański z Tarnopola, St. Kukawiecki z Bolechowa, E. Małachowski z Odessy, E. Pogorski z Kowna, S. Markus A Freund z Wiednia, J. Lebert z Żółkwi, K. Ruiz z Krechowa.

Wystawy i muzea

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, 1. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 13 lutego 1894.

	płacą walutą austr. zł	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	216	50	219	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	262	—	265	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	367	—	377	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	100	80	101	50
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	109	70	110	40
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	100	—	100	70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. łos. w 51 l.	100	50	101	20
„ „ 4½ pr. w. a. „ w 57 l.	97	30	98	—
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	98	20	98	90
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	98	20	98	90
4 pr. w. a. los. w 52 l.	98	20	98	90
4½ pr. w. a. los. w 56 l.	—	—	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 pr.) 2¼ pr. w. a. . .	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 r. w. a. los. w 15 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	20	97	90
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—	102	70
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	102	30	103	—
Pożyczki kr. 6 pr. w. a. . . .	105	—	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. w. a. . .	100	—	100	70
„ „ „ 4 „ „ . .	95	50	96	70
„ „ „ 4% koronowej	9[illegible]	—	96	60
Losy miasta Krakowa	24	25	26	25
„ „ Stanisławowa . .	42	—	44	—
5. Monety.				
Dukat cesarski	5	90	6	—
Napoleondor	9	92	10	02
Półimperyał	10.10		—	—
Rubel rossyjski srebrny	1 31	—	1 35	—
„ papierowy . . .	1 33	75	1 35	75
100 marek niemieckich	61	20	61	70

(bez kupona bieżącego.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11 lutego 1894.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	97 95	98.15
luty-sierpień	97.85	98.05
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	97 85	98.05
kwiecień-październik	97.90	98.10
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	147 50	—.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	146.25	146.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. . .	159.50	160.—
„ „ 1864 po 100 zł.	198. –	199.—
„ „ 1864 po 50 zł.	197.—	198.—
Renty Com. po 42 litr. austr. .	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. pr.	159.50	160.30
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	120.30	120.50
Renta papierowa 5 pr. z r. 1861 .	97.40	97 60
2. Obligacye. indem. 5 pr. (za zł. m. k.		
Bukowiny	105.10	105.40
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr. . . .	95.10	96.10
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. .	156.75	157.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	360.75	361.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	675 —	685.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł.200 wpl. 40 pr.	.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	256.75	257.25
Bank austro-węgierski a 600 zł. . .	1000.—	1001.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze . .	95.90	96.30
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk	444.—	446.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk. .	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. .	2925.—	2935.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k. . .	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w. .	264.—	264.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. a. w.	312.50	313.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a. .	194.—	196. -
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze .	203.75	204 75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 prc. w złocie w 50 l.	122.75	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 prc. a. w. w 50 l.	98.50	99 30
„ „ „ „ „ 3 prc. .	115.75	116.50
„ „ „ „ 3 pr. emisya 1889	114.75	115.25
Gal. zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	102.50	103.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . . .	98.—	98.75
„ „ „ „ „ po 4 pr. w 41 l. wyl.	98.40	98.75
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	98.25	98.75
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l.	100.50	101.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl. .	101.—	101.50
Banku anst: węg. 4½ pr.	99.90	100.70
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	100.50	—.—
„ „ „ „ wyl. 4½ pr. .	100.50	101.—
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 prc.	98.—	98.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kol. północna po 100 zł. em. 1886 4%	100.—	100.50
„ „ po 100 zł. „ 1877 „	100.—	100.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal) . .	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . . .	88.50	89.—
z r. 1884 . . .	96.20	97.20
z r. 1866 . . .	—.—	—.—
z r. 1872 . . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr. .	105.40	106.40
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	142.—	143.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	194.75	195.50
Clarego po 40 zł. m. k.	57.50	58.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.	144.—	148.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	25.—	25.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	24.—	25.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	63.—	64.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	57.25	57.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.75	19.15
„ „ węg „ po 5 zł.	13.20	13.60
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 100 zł. a. w.	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	72.—	73.—
St. Genois po 40 zł, m. k.	70.50	71.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	42.—	43.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k. . .	144.—	147.—
„ „ po 50 zł. a. w. . .	68.—	72.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	48.—	49.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . . .	—.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	125.70	125.85
Paryż za 100 fr.	49.87·5—	49.95.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.95.—	5.97·—
„ pełnej wagi	5.93.—	5.95.—
Korona	—.—·—	—..—·—
20-frankówka	9.96.5—	9.97 5 —
Rosyjski półimperyał	—.—·—	—.—·—
Talar związkowy	—.—·—	—.—.—
Srebro	—.—·—	—.— —

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 13525 (932 1—3)

Tarnobrzeski Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia kosztów dr. Tomidajowicza w kwocie 3 zł. 62 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 13 marca 1894 tylko za cenę szacunkową lub powyżej i 17 kwietnia 1894 nawet poniżej ceny szacunkowej każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 224 i 225 w księdze gruntowej gminy Baranów na rzecz Maryanny Brzostowiczowej zapisanej.

Cena wywołania 3033 zł.

Wadyum 303 zł.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony adwokat Winkler w Tarnobrzegu.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Tarnobrzeg, 1 lutego 1894.

L. 1651 (903 1—3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności kasy oszczędności w Tarnowie w sumie 2514 zł. 20 ct. wa. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr tabularnych Wola Lubecka whl. 247 objętych, do dłużniczki Maryi Zawistowskiej należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a mianowicie: w dniu 13 marca 1894 i w dniu 10 kwietnia 1894 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 16536 zł. w. a. poniżej której w terminie pierwszym dobra sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 1635 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 1 lutego 1894.

L. 8998 (857 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 13 marca i 16 kwietnia 1894 o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 335 w Lubniu położonej, według whl. 530 ks. gr. tejże gminy objętej, Mateusza Łopaty własnej, na rzecz Pepi Honigowej o 30 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 55 zł. w. a.

Wadyum 6 zł w. a.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Myślenice, d. 11 stycznia 1894.

L. 8815 (766 1—3)

Dnia 12 marca i dnia 9 kwietnia 1894 o godz. 10 z rana, odbywać się będzie w tut. sądzie w biurze Nr. I. egzekucyjna sprzedaż realności Michała Sadłowskiego Nk. 352 w Nowym Targu objętej, whl. 396 na 382 zł. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Mandla w kwocie 5 zł. 82 ct. z pn.

Cena wywołania 382 zł.

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Ernest Geissler adw. w Nowym Targu.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Targ, d. 1 stycznia 1894.

L. 10313 (854 1—3)

W dniach 15 marca i 20 kwietnia 1894 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności pragskiego banku „Slavia“ w kwocie 200 zł. z pn. przez sąd tutejszy licytacya ciała hipot. wy. hip. l. 43 ks. Hryniów objętych. Adama Fedyny własnego na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 1447 zł.

Poręczne 10% 145 zł.

Kurator wierzycieli Teodor Brzuchowski w Bóbrce.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 8 listopada 1893.

L. 5162 (760 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce zaległych rat amort. z pożyczki 150 zł. wa. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 16 marca i 20 kwietnia 1894 o godz. 9 z rana egzekucyjna licytacya realności lwh. 8 w Nowej wsi położonej, Walentego Michalika własnej.

Cena wywołania 643 zł.

Wadyum 64 zł. 30 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusz pan Bruno Rogalski w Dobczycach ustanowiony.

Dobczyce, d. 22 sierpnia 1893.

L. 4977 (851 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia należytości Menaschego Zwicka w kwocie 455 zł. w. a. odbędzie się w budynku sądowym dnia 21 lutego 1894 i dnia 28 marca 1894 o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 586 w Brzozowie położonej, whl. 520 realności księgi gruntowej gminy Brzozów tudzież połowa realności whl. 847 ks. gr. gminy Brzozów objętej, Antoniego Janas i Anieli Janas własnych.

Ceną wywołania co do realności whl. 520 jest kwota 400 zł. zaś co do połowy realności lwh. 847 kwota 300 zł. w. a. za pomocą sądowego ocenienia wynaleziona.

Chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej zadatek co do realności lwh. 520 w kwocie 40 zł., zaś co do połowy realności lwh. 847 w kwocie 30 zł. a to w gotowiźnie lub w papierach publicznych.

Dla nieznanych wierzycieli hipot. ustanowiony został kuratorem Emil Witkiewicz z Brzozowa.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

W Brzozowie, d. 18 grudnia 1893.

L. 24787 (863 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Wilhelma Redischa, jako prawonabywcy Szymona Klirsfelda sumy 110 zł. wa. z pn. licytacyą realności Konstancyi Wysockiej własnej, wyk. hipot. 13 ks. gr. gminy Zamarstynów objętej, na dzień 5 marca 1894 i na dzień 3 kwietnia 1894 zawsze o godzinie 10 rano w biurze IV.

Cena wywołania 735 zł.

Wadyum 73 zł. 50 ct.

Na pierwszym tarminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Dobrzański.

Lwów, 13 grudnia 1893.

L. 12125 (822 3—3)

W dniach 9 marca i 9 kwietnia 1894 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Ignacego Werbera w kwocie 21 zł. 23 ct. przymusowa sprzedaż 1/4 części realności lwh. 435 w Wilkowicach położonej Szczepana Foltyniaka własnej.

Cena wywołania stanowi kwota 153 zł. 73 ct.

Wadyum wynosi 15 zł. 30 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adw. tut. dr. Aronsohn.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 5 stycznia 1894.

L. 596 (876 2—3)

C. k. Sąd powiatowy mdlg. w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 11 rat po 6 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności w Ostrowczyku położonej, wedle wyk. hip. l 179 gminy Ostrowczyka nieobjętej masy spadkowej po Hryńku Paduś własnej, tudzież realności wykazem hip. 268 dla gm. Ostrowczyk Mikołaja Kozłowskiego własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na dniu 6 marca 1894 i na dniu 10 kwietnia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwzięta zostanie, a to na pierwszym za cenę wywołania a) pierwszej realności 394 zł., b) drugiej za 165 zł. lub wyżej tejże zaś na drugim także niżej ceny wywołania jednak nie niżej 2/3 części wywołania sprzedaną zostanie.

Poręczne 10% ceny ocenienia.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej rogistraturze.

Kuratorem wierzycieli hipot. adw. dr. Billet w Złoczowie.

Resztę warunków, protokół oszacowania mogą być w tutejszym sądzie przejrzane.

Złoczów, dnia 23 stycznia 1894.

L. 25374 (875 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. delegowany w Złoczowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia wywalczonej pretensyi dr. Hlawatscha przeciw Ferdynandowi Stepan a względnie przeciw jego spad kobiercom odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 6 marca 1894 i 10 kwietnia 1894 każdym razem godzinie 10 przed południem licytacyjna sprzedaż 6/12 części ciała hipotecznego dla gminy Sassów l. wyk. 761 i całego ciała hipotecznego dla tejże gminy l. wyk. 766 Ferdynanda Stepana Janowego własnych, z tem że wspomniane ciała hipoteczne na powyższym terminie tylko za lub wyżej, na drugim nawet poniżej ceny szacunkowej łącznie oba ciała sprzedane zostaną.

Cena szacunkowa obu ciał hipotecznych wynosi 1675 zł.

Poręczne zaś przy licytacyi złożyć się mające wotę 167 zł. 50 ct.

Bliższe warunki i protokół oszacowania mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono adw. dr. Billeta w Złoczowie.

Złoczów, 23 stycznia 1894.

L. 593 (874 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 300 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż 30/60 części realności w Zarzeczu położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 109 gminy Zarzecze tudzież 15/60 części ciała hrpotecznego l. wyk. 155 dla tejże gminy Zarzecze Anny Trent własnych, w tutejszym sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz Nestora Koniuszewskiego na dniu 6 marca 1894 i na dniu 10 kwietnia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, a to na pierwszym za cenę wywołania 497 zł. 50 ct. lub wyżej tejże, na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Poręczne 10% ceny ocenienia.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipot. adw. dr. Billet w Złoczowie.

Złoczów, d. 23 stycznia 1894.

L. 29392 (872 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zniesienia wspólnej własności z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności Wojciecha i Tomasza Pochroniów objętej wyk. hip. l. 20 księgi grunt. gm. Dąbrówka infułacka.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyą publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a to: dnia 8 marca i 10 kwietnia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 765 zł. 42 ct., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 76 zł. 54 ct.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze sądu powiatowego.

Tarnów, 21 grudnia 1893.

L. 844 (889 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie, zawiadamia iż celem zaspokojenia sumy 35 zł. w. a. odbędzie się na rzecz Ruchli Auerbach w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 342 gm. kat. Słoboda rung objętej dłużniczki Wasylyny Debluk własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 12 marca i 16 kwietnia 1894 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Henryk Szeib c. k. notaryusz w Peczeniżynie.

Wadyum wynosi 15 zł. w. a.

Peczeniżyn, 20 stycznia 1894.

L. 4827 (884 2—3)

W dniach 12 marca i 11 kwietnia 1894 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż połowy realności pod lk. 282 lwh. 282 i 1/4 części posiadłości lwh. 474 w Skawie położonej Franciszki Dziwisz własnych na rzecz Józefa Ferka o 40 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 310 zł. i 10 zł. w. a.

Wadyum 31 zł. i 1 zł. a. w.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono p Piotra Michałka.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 15 stycznia 1894.

L. 3808 (907 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Pawelca w sumie 80 zł. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 7 marca i 4 kwietnia 1894 każdym razem o godz. 10 z rana w budynku sądowym przymusowa publiczna sprzedaż całej realności lwh. 395 oraz 14/42 części realności lwh. 431 księgi gr. gminy Czarny Dunajec dłużniczki Maryanny Bielańskiej własnych.

Cena szacunkowa 596 zł. 67 ct.

Wadyum 60 zł.

Reszta warunków licytacyjnych leży do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza dr. Weigla w Czarnym Dunajcu.

C. k. Sąd powiatowy.

Czarny Dunajec, 4 stycznia 1894.

L. 14077 (921 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 6 marca 1894 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 11 kwietnia 1894 nawet poniżej takowej licytacya realności lk. 126 a) według wykazu hip. 2150 księgi grunt. gminy miasta Gródka Jakóba Hennera własnej na rzecz Chaji Sary Richter pto 200 zł. z pn.

Cena wywołania 442 zł.

Wadyum 44 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowionym kuratorem c. k. notaryusz Adolf Henze w Gródku.

Gródek, dnia 16 stycznia 1894.

L. 655 (941 1—3)

Dnia 22 lutego b. r. o godzinie 5 po południu odbędzie się w Magistracie tutejszym licytacya celem sprzedaży 1350 sztuk dębów z lasu miejskiego „Walawka“,

Cena szacunkowa 16447 zł. w. a.

Wadyum 1645 zł.

Warunki licytacyi przejrzeć można w Magistracie.

Magistrat kr. wol. miasta.

Sokal, 7 lutego 1894.

L. 16596 (920 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 28 lutego 1894 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 marca 1894 nawet poniżej takowej, licytacya 4/6 realności l. 28 według wyk. hip. 84 Leibyj Blutstein własnych na rzecz wys. skarbu Państwa pto 30 zł. z pn.

Cena wywołania 233 zł. 32 ct.

Wadyum 23 zł. 33 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dr. Orłowskiego w Borszczowie.

Borszczów, d. 31 grudnia 1893.

L. 11781 (976 1—3)

Celem wydobycia na rzecz Henryka Wracławik sumy 201 zł. 81 ct. w. a. z pn. przeprowadzi delegat sądowy w Uryczu dnia 27 lutego 1894 i 28 marca 1894 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczną przymusową sprzedaż należących do dłużniczego towarzystwa kopalni nafty w Uryczu „Stanisławówka“ Heylet Comp. maszyn urządzenia kopalni przyrządów i materyałów, a to na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej zaś na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej.

O tem chęć kupna mających zawiadamiam.

C. k. Sąd powiatowy.

Skole, dnia 22 stycznia 1894.

L. 4292 (963 1—3)

W celu wydobycia Tomaszowi Woźnemu przyznanej sumy 20 zł. na proszoną licytacyę realności wyk. hip. l. 210 gminy Trzebowisko dłużnika Michała Rybaka własnej, pod warunkami uchwałą z dnia 19 marca 1893 l. 443 ogłoszonemi z tem, iż licytacya ta odbędzie się w dwóch terminach a to dnia 15 lutego 1894 i dnia 12 marca 1894 każdym razem o godz. 11 rano na miejscu w Głogowie i realność ta dopiero na drugim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, do przedsięwzięcia tej licytacyi zostaje c. k. adjunkt pan dr. Dąbrowski delegowany.

Głogów, 15 stycznia 1894.

L. 7921 (975 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Skolem przedsięweźmie w swem zabudowaniu dnia 28 lutego tylko za lub powyżej ceny wywołania zaś dnia 29 marca 1894 także poniżej tej ceny każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową publiczną sprzedaż następujących do dłużnika Michała Ulycza należących nań w księdze gruntowej gminy Pławie intabulowanych nieruchomości celem wydobycia na rzecz Mozesa Klügera sumy 50 zł. w. a. z pn. a to:

a) 1/3 części realności l. w. h. 510 z ceną wywołania 91 zł. 98 ct.

Wadyum 9 zł.

b) 2/24 części realności l. w. h. 511 z ceną wywołania 29 zł. 14 ct.

Wadyum 3 zł.

c) 2/24 części realności l. w. h. 512 z ceną wywołania 11 zł. 66 ct.

Wadyum 1 zł.

d) 2/12 części realności l. w. h. 513 z ceną wywołania 21 zł. 64 ct.

Wadyum 2 zł.

e) 2/16 części realności l. w. h. 514 z ceną wywołania 18 zł. 75 ct.

Wadyum 2 zł.

f) 3/48 części realności l. w. h. 516 z ceną wywołania 3 zł. 44 ct.

Wadyum 1 zł.

g) 1/8 części realności l. w. h. 518 z ceną wwyołania 6 zł. 25 ct.

Wadyum 1 zł.

i h) całej realności l. w. h. 524 z wyłączeniem parceli gr. l. 7122 z ceną wywołania 217 zł.

Wadyum 22 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania mogą interesowani przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Bronisława Nartowskiego ze Skolego.

Skole, dnia 8 września 1893.

Konkursa.

L. 57 (868 2—3)

Na mocy Rozporządzenia Wysokiego c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 26 stycznia 1894 l. 6565, ogłasza podpisana Dyrekcya konkurs na posadę rzeczywistego nauczyciela dla nauki o rzutach, rysunków geometrycznych i rysunków ornamentalnych.

Z posadą tą, obsadzić się mającą od dnia 1 października 1894, łączy się płaca 1200 zł. rocznie, dodatek aktywalny 300 zł. rocznie, jakoteż prawo uzyskania z czasem 5 kwinkweniów po 200 zł. w. a.

Podania wystosowane do Wysokiego Ministerstwa wyznań i oświecenia, przesłać należy na ręce Dyrekcyi, i zaopatrzyć w curriculum vitae, dalej w dowody zawodowego uzdolnienia, jak niemniej w dowód dokładnej znajomości języka polskiego.

Termin konkursu upływa z dniem 10 marca 1894.

Z Dyrekcyi c. k. państwowej szkoły przemysłowej.

W Krakowie, dnia 6 lutego 1894.

L. 107 (866 2—3)

Celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich ogłasza się niniejszem konkurs:

I. Na dwie posady młodszych nauczycieli przy sześciuklasowej szkole męskiej w Żywcu i na posadę młodszej nauczycielki przy pięcioklasowej szkole żeńskiej w Żywcu z płacą roczną po 300 zł. i 30 zł. dodatku na mieszkanie.

II. Na posadę starszej nauczycielki przy pięcioklasowej szkole żeńskiej w Żywcu z płacą roczną 450 zł. i 45 zł. dodatku na pomieszkanie.

III. Na posady młodszych nauczycieli lub nauczycielek przy szkołach dwuklasowych: w Jeleśni, Łodygowicach i Ślemieniu, do każdej z tych posad przywiązana jest płaca roczna 300 zł.

IV. Na posady samoistnych nauczycieli lub nauczycielek przy szkołach jednoklasowych: w Koszarawie, Soli, Szaum, Słotwinie i Sporyszu, do każdej z tych posad jest przywiązana płaca roczna 300 zł. i wolne pomieszkanie.

We szystkich tych szkołach jest język wykładowy polski.

Kompetenci o posady przy szkołach pięcioklasowych w Żywcu winni co najmniej posiadać kwalifikacyę do nauczania języka niemieckiego w szkołach o wykładowym języku polskim.

Kompetenci o wyżej wymienione posady winni swe należycie udokumentowane podania wnieść za pośrednictwem swej c. k. Rady szkolnej okręgowej, do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Żywcu najdalej w terminie sześciotygodniowym, licząc od pierwszego ogłoszenia tego konkursu w dzienniku urzędowym.

Później wniesione podania nie będą brane pod rozwagę.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Żywiec, dnia 6 lutego 1894.

Przewodniczący: c. k. Starosta.

L. 29 (923 1—3)

Konkurs.

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie poszukuje dyjetaryusza z szybkiem i pięknem pismem, obznajomionego z manipulacyą sądową i posiadającego egzamin tabularny.

Płaca miesięczna w miarę uzdolnienia od 25 zł. do 35 zł.

Jaworów, 8 lutego 1894.

L. 1327 (924 1—3)

Z manipulacyą sądową obznajomionego i rutynowanego pisarza z płacą 25 zł. miesięcznie, poszukuje.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, 8 lutego 1894.

L. 7551 (945 1—3)

Konkurs

na posadę kasyera przy c. k. głównej kasie pocztowej we Lwowie z poborami IX. klasy rangi, kaucyą w wysokości całorocznej płacy.

Podania należy wnieść najpoźniej do 3 marca b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 7 lutego 1894.

L. 120 (867 2—3)

Celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich ogłasza się niniejszem konkurs:

1. Na posadę rzym. katol. katechety przy 5 klas. szkole męskiej w Podgórzu z płacą 600 zł. i 60 zł. dodatku na pomieszkanie.

2. Na taką samą posadę przy szkole 5 klas. żeńskiej w Podgórzu.

3. Na posadę nauczyciela religii moj żeszowej przy szkołach 5 klas. męskiej i żeńskiej w Podgórzu z płacą 600 zł. i 60 zł. dodatkiem na pomieszkanie.

4. Na posady młodszych nauczycieli z płacą 300 zł. przy 4 klasowej szkole w Gdowie i 2 klas. szkołach w Bieżanowie, Mogilanach i Raciechowicach.

5. Przy szkołach 1 klas. z roczną płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem w Nowej wsi, Raciborsku, Rzeszotarach, Sidzinie, Staduikach, Stryszowej i Zakliczynie ad Siepraw.

Do płacy nauczycieli w Rzeszotarach wlicza się dochód z $2^1/_2$ morgi gruntu w rocznej kwocie 1 zł. 66 ct.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad nauczyciele i nauczycielki winni wnieść podanie należycie udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do końca marca bieżącego roku.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Wieliczce, dnia 30 stycznia 1894.

L. 1132 (684 1—2)

Odnośnie do konkursu w Nr. 33 Gazety lwowskiej z roku bieżącego ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs celem obsadzenia posady sędziego powiatowego w Tłustem z dniem 28 lutego 1894 upływa.

Lwów, dnia 5 lutego 1894.

L. 514 (947 1—3)

Celem obsadzenia posady pomocnika technicznego przy Radzie powiatowej w Wadowicach rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia należycie udokumentowanych podań po dzień 28 lutego b. r.

Do posady tej przywiązane jest roczne wynagodzenie w kwocie 400 zł., tudzież 100 zł. wa. na objazdy po drogach gminnych.

Pierwszeństwo mają ci, którzy pracowali już w biurach technicznych albo byli zajęci przy budowach dróg i mostów.

Wadowice dnia 9 lutego 1894.

Zastępca prezesa: dr. Iwański.

L. 1410/pr. (939 1—3)

Celem obsadzenia jednej lub więcej posad lekarzy powiatowych w randze IX. względnie X. klasy, ewentualnie posad asystentów sanitarnych w galicyjskiej służbie zdrowia, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 1 marca b. r.

Kandydaci mają swoje podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi wymaganej rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 21 marca 1873 l. 37 Dz. ust. pań. oraz w dowody znajomości języków krajowych wnieść w powyższym terminie do Prezydyum c. k. Namiestnictwa, a mianowicie kompetenci będący w czynnej służbie państwowej, w przepisanej drodze służbowej, inni zaś przez dotyczące Starostwo, a we Lwowie i Krakowie przez c. k. Dyrekcyę policyi.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7 lutego 1894.

L. 7552 (908 1—3)

Konkurs

na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

a) w Batowicach w powiecie krakowskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.

z płacą rocznych	. .	150 zł.
ryczałtem kancel.	. .	40 zł.
wynagrodzeniem	. .	200 zł.

na codzienne posłańca pieszego do dworca kolei żelaznej w Krakowie.

b) w Dobrzechowie w powiecie rzeszowskim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zł.

płaca rocznych	. .	150 zł.
ryczałt kancel.	. .	40 zł.
i wynagrodzenie	. .	180 zł.

na pieszego posłańca 3 lub 4 razy dziennie do przystanku kolei żelaznej tamże.

Podania należy wnieść najpóźniej do 25 lutego b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 7 lutego 1894.

L. 95 (978 1—3)

Konkurs.

Na mocy reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 17 stycznia 1894 l. 1313 i rozporządzenia Wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 26 stycznia 1894 l. 6565 rozpisuje Dyrekcya c. k. państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie konkurs na jedną posadę rzeczywistego nauczyciela dla nauk budowniczo-technicznych, systemizowaną reskryptem ministeryalnym z dnia 30 września 1893 l. 17276, a mającą być obsadzoną od dnia 1 października 1894.

Do posady wymienionej przywiązana jest płaca roczna 1200 zł. z dodatkiem aktywalnym IX. klasy rangi.

Podania wystósowane do c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty i zaopatrzone w potrzebne dokumenta, jakoteż w dowody dokładnej znajomości języka polskiego, należy wnieść do Dyrekcyi c. k. państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie do dnia 10 marca 1894.

Lwów, dnia 9 lutego 1894.

Z Dyrekcyi

c. k. państwowej Szkoły Przemysłowej.

L. 24 (937 1—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Tarnobrzegu ogłasza niniejszem konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie:

I. Przy szkołach 1 klas. etat.:

1) w Cyganach, 2) w Jadochach, 3) w Machowie, 4) w Nagnajowie z płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

II. Przy dwuklasowych:

1) w Antoniowie, 2) w Chmielowie, 3) w Domarzyrach, 4) we Wrzawach posady młodszych nauczycieli (lek) z płacą po 300 zł.

III. Przy 4 klas. w Grębowie 2 posady młodszych nauczycieli (lek) z płacą 300 zł.

Podania zaopatrzone w przepisane dokumenta należy wnosić do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tarnobrzegu, za pośrednictwem swej władzy przełożonej, w terminie do 20 lutego 1894.

Z c. k. Rady szkolnej Okręgowej.

W Tarnobrzegu, d. 15 stycznia 1894.

Przewodniczący c. k. Starosta.

Upadłości.

L. 6561 (897 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Salamona Leiby Platza handlarza szczeci i pierza we Lwowie, przy ul. Rzeźnickiej $10^2/_4$, względnie masy spadkowej.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu ck. Sekretarzowi Klossowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adw. Kostrakiewicza, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 7 marca 1894 godz. 11 przed południem w ts. Senacie III.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 kwietnia 1894 i podać ją na terminie na dzień 9 maja 1894 godzinę 11 przed południem, w ts. Senacie III. wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 7 lutego 1894.

(946)

Zawiadowca masy rozbiorowej Saula Weisa wzywa do wnoszenia ofert na zakupno składu mebli do tejże masy należącego.

Spis tychże przeglądnąć można w ck. sądzie obwodowym w Samborze lub u podpisanego zawiadowcy, gdzie też względem objejrzenia towarów i innych informacyj zgłosić się należy.

Wartość szacunkowa przedmiotów sprzedać się mających wynosi 1281 zł. 95 ct.

Oferty wnieść należy aż do dnia 1 marca 1894 włącznie u podpisanego zawiadowcy, wyrazić w takowej ofiarowaną cenę i dołączyć wadyum w kwocie 100 zł.

Zarząd masy konkursowej zastrzega sobie prawo przyjęcia lub odrzucenia oferty, oferent natomiast musi po zawiadomieniu go o przyjęciu jego oferty w przeciągu 3 dni cenę kupna do rąk zawiadowcy masy złożyć i towary odebrać, gdyż inaczej wadyum jego przepada na rzecz masy konkursowej i taż masa wobec niego wolną jest od wszelkich zobowiązań.

Sambor, 10 lutego 1894.

Dr. Justyn Witz

adwokat w Samborze, jako zawiadowca masy konkursowej Saula Weissa.

L. 2270 (948 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia wedle §. 74 ust. konk. w myśl zgodnych propozycyi wierzycieli konkursowych dr. Adolfa Ringelheima adwokata w Tarnowie zarządcą masy konkursowej Henryka Szancera kupca w Tarnowie, a dr. Józefa Ofnera kandydata adwokackiego w Tarnowie zastępcą zarządcy tejże, i ogłasza to tym edyktem.

Tarnów, dnia 1 lutego 1894.

L. 35 (958)

Do likwidacyi dodatkowo do masy konkursowej Polikarpa Wojtowicza zgłoszonej pretensyi Mojżesza Astla w kwocie 36 zł. wyznaczam termin na 26 lutego 1894, 10 godzinę rano, na który wierzycieli wzywam.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Bircza, 12 stycznia 1894.

Wyroki prasowe.

L. 2838 (902)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa w myśl §. 493 uk. orzekł, iż treść inkryminowanych artykułów w Nr. 3 peryodycznego czasopisma „Naprzód" zawiera w sobie przedmiotową istotę, a mianowicie:

a) artykułu umieszczonego na str. 1 i 2 pod napisem: „Kraków 1 lutego" znamiona zbrodni zaburzenia spokojności publicznej z §. 65 uk.

b) artykułu umieszczonego na str. 3 pod napisem: „Wielkie zgromadzenie robotników pozostających bez pracy" w ostatnim ustępie słów „zasadnicze myśli", do słów „nie jest mniejszą" znamiona występku z §. 300 uk.

c) artykułu umieszczonego na str. 3 pod napisem: „Wychodźtwo ludu z Galicyi" znamiona występku z §§. 300 i 302 uk.

d) artykułu umieszczonego na str. 4 pod napisem: „Dobroczynność burżuazyjna i jałmużny" znamiona występku z §. 305 u. k.

a dalsze rozszerzanie tychże zostaje wzbronione.

C. k. sąd krajowy karny.

Kraków, dnia 7 lutego 1894.

L. 2589 (951)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 34 czasopisma „Kurjer lwowski" z dnia 3 lutego 1894 pod napisem: „Wzory kazań do ludu" (Kronika) zawiera znamiona występku z §. 302 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 8 lutego 1894.

L. 2525 (900)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułów umieszczonych w Nr. 3 czasopisma „Życie" z dnia 1 lutego 1894 pod napisem: „Ciężka walka ludu z wrogami" zawiera znamiona występku z § 302 u. k.; pod napisem: „O święta naiwności" zawiera znamiona zbrodni z §. 63 uk. pod napisem „Wolność słowa" zawiera znamiona występku z §. 302 u. k. i pod napisem „Czegóż chcemy więcej" zawiera znamiona występku z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tych artykułów a zabrany nakład ma być zniszczony

Lwów, dnia 8 lutego 1894.

Kuratele.

L. 8686 (859 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce ustanawia kuratelę nad Justyną z Lewickich Leniową z Isaj z powodu marnotrawstwa.

Kuratorem mianuje się Demiona Iwaniuka z Isaj

Turka, dnia 30 sierpnia 1893.

L. 681 (844 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze uznaje pannę Albinę Roubicek ze Sambora za umysłowo chorą i stawia ją pod kuratelę.

Sambor, 20 stycznia 1894.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2456 (839 3—3)

Kundmachung

des k. k. Finanzministeriums in Betreff der Ausfolgung neuer Couponsbogen zu den Obligationen der einheitlichen Staatsschuld (4.2perc. Silber- und Notenrente) zu 1000 fl.

Mit Rücksicht auf die im Laufe des Jahres 1894 eintretende Fälligkeit des letzten der zu den Obligationen der Silber- und Notenrente zu 1000 fl. hinausgegebenen Coupons werden hiemit für die Hinausgabe neuer Couponsbogen folgende Bestimmungen getroffen:

1. Die Ausgabe der neuen Couponsbogen, welche 18 Halbjahrscoupons zu 21 fl. mit den Fälligkeitsterminen

1. Juli 1894 bis 1. Jänner 1903, beziehungsweise

1. October 1894 bis 1. April 1903,

1. August 1894 bis 1. Februar 1903,

1. November 1894 bis 1. Mai 1903

und einen Talon enthalten, wird bezüglich der Silberrente mit Jänner-Juli-Verzinsung von jetzt ab,

der Silberrente mit April-October-Verzinsung am 1. April 1894,

der Notenrente mit Februar-August-Verzinsung am 1. Februar 1894 und

der Notenrente mit Mai-November-Verzinsung am 1. Mai 1894 beginnen.

2. Die neuen Couponsbogen können erhoben werden:

a. bei der k. k. Staatsschuldencasse in Wien;

b. bei den k. k. Ländercassen ausserhalb Wien (Landeshauptcassen, Finanz-Landescassen, Landeszahlämtern) und bei den k. k. Steuerämtern;

c. bei der kön. Staatscentralcasse in Budapest, den kön. Staatscassen in Budapest und Agram und bei den kön. Steuerämtern in Neusohl, Debreczin, Fiume, Kaschau, Klausenburg, Hermannstadt, Fünfkirchen, Pressburg, Oedenburg, Szatmar, Szegedin, Temesvar und Esseg;

d. in Amsterdam, Antwerpen, Basel, Berlin, Breslau, Brüssel, Cöln, Darmstadt, Dresden, Frankfurt a M., Genf, Hamburg, Leipzig, London, Mailand, Mannheim, München, Paris, Stuttgart und Zürich bei den an diesen Plätzen bekanntzugebenden Vermittlungsstellen.

3. Bei der Staatsschuldencasse haben die Parteien, wenn sie mehr als einen Talon beibringen, die Talons mittelst Consignationen, getrennt nach der Gattung (Silber- oder Notenrente) und nach den Zinsenterminen, einzureichen.

Ueber mehrere Consignationen derselben Gattung ist ein Summarium mit Angabe der Anzahl der Pakete und der Stückzahl der Talons jedes Termines beizubringen.

Einzelne Talons sind ohne Consignation einzureichen, doch ist auf der Rückseite solcher Talons der Name und Wohnort des Einreichers anzusetzen.

Einzelne überreichte Talons werden sogleich liquidirt und die dafür gebührenden neuen Couponsbogen noch am Einreichungstage den Parteien ausgefolgt.

Für die mit Consignation eingereichten Talons wird ein Rückschein ausgegeben und hiebei der Partei der Zeitpunkt mitgetheilt, zu welchem die entsprechenden Couponsbogen gegen Abgabe des Rückscheines behoben werden können.

4. Bei den im Punkte 2 b., c. und d. genannten Vermittlungsstellen sind die Talons mittelst in duplo ausgestellter Verzeichnisse einzureichen, welche die wesentlichen Merkmale der Talons (Gattung, Nummer, Umwechslungstermin) enthalten und von der Partei unter Angabe ihres Wohnortes gefertigt sein müssen.

Für die Talons jedes Termines ist ein abgesondertes Verzeichniss zu verfassen.

Die eingereichten Talons werden von der Vermittlungsstelle mit der Bestätigung der Anmeldung versehen und sodann der Partei unter Angabe des Zeitpunktes, zu welchem die Couponsbogen erhoben werden können, zurückgestellt.

Zur angegebenen Zeit werden der Partei die neuen Couponsbogen gegen Beibringung und unter Einziehung der mit der Bestätigung der Anmeldung versehenen Talons ausgefolgt werden.

Die Erhebung der Couponsbogen kann nur bei derjenigen Vermittlungsstelle stattfinden, bei welcher die correspondirenden Talons zum Zwecke der Couponsbogen-Erhebung präsentirt und mit der Anmeldungsclausel versehen worden sind.

5. Die neuen Couponsbogen werden an die Parteien in allen Fällen unentgeltlich verabfolgt.

Wien, am 28 December 1893.

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 42 część I. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1894 w Galicyi.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru		Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu	
					marcu	kwietniu	marcu	kwietniu
C. i k. Komenda I. korpusu w Krakowie.								
		Bochnia	Bochnia		16. Wieliczka		2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15.	
		Wieliczka	Wieliczka		31. Dobczyce		17, 19, 20, 21, 22, 28, 29, 30.	
			Dobczyce			6. Skawina		2, 3, 4, 5.
			Skawina			11. Kraków		7, 9, 10.
	1	Kraków miasto	Kraków					12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21.
		Chrzanów	Chrzanów		9. Krzeszowice		1, 2, 3, 5, 6, 7, 8.	
			Krzeszowice		15. Kraków		10, 12, 13, 14.	
13	2	Kraków okręg	Kraków				16, 17, 19, 20, 21, 22, 28, 29, 30.	
		Nowy Sącz	Nowy Sącz		18. Biecz		1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17.	
		Gorlice	Biecz		27. Gorlice		19, 20, 21, 22.	
			Gorlice			4. Grybów	28, 29, 30, 31.	2, 3.
	1	Grybów	Grybów					5, 6, 7, 9, 10, 11.
		Limanowa	Limanowa		13. Nowy Targ		1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12.	
20	2	Nowytarg	Nowytarg				14, 15, 16, 17, 19, 20, 21.	
		Biała	Oświęcim		4. Biała		1, 2, 3.	
			Biała		15. Żywiec		5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14.	
	1	Żywiec	Żywiec				16, 17, 19, 20, 21, 22, 28, 29, 30, 31.	
		Wadowice	Kalwarya		7. Zator		1, 2, 3, 5, 6.	
			Zator		11. Wadowice		8, 9, 10.	
			Wadowice		27. Myślenice		12, 13, 14, 15, 16, 17, 19.	
		Myślenice	Myślenice			3. Jordanów	28, 29, 30, 31.	2.
56	2		Jordanów			7. Maków		4, 5, 6.
			Maków					9, 10, 11.
		Tarnów	Tarnów		16. Dąbrowa		1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15.	
		Dąbrowa	Dąbrowa		31. Brzesko		17, 19, 20, 21, 22, 28, 29, 30.	
	1	Brzesko	Brzesko			12. Wojnicz		2, 3. 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11.
			Wojnicz					13, 14, 16, 17.
		Jasło	Jasło		18. Brzostek		1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17.	
57	2	Pilzno	Brzostek		22. Pilzno		19, 20, 21.	
			Pilzno				28, 29, 30, 31.	2, 3.
C. i k. Komenda X. korpusu w Przemyślu.								
		Stryj	Skole		1. Skole		2, 3, 5, 6, 7.	
			Stryj		7. Stryj		8, 9, 10, 12, 13, 14, 15.	
		Żydaczów	Mikołajów		16. Mikołajów		17, 19, 20.	
			Żydaczów		21. Żydaczów		22, 27, 28, 29, 30, 31.	
		Dolina	Bolechów			1. Bolechów		2, 3, 4, 5.
			Dolina			6. Dolina		7, 9, 10, 11, 12.
			Rożniatów			12. Rożniatów		13, 14, 16.
9.	1	Kałusz	Kałusz			17. Kałusz		18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26.
		Przemyśl	Przemyśl				1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10.	
			Krzywcza		11. Krzywcza		12, 13, 14.	
		Brzozów	Dynów		14. Dynów		15, 16, 17.	
			Brzozów		18. Brzozów		19. 20, 21, 22, 27, 28, 29.	
		Dobromil	Bircza		30. 31 Bircza			2, 3, 4, 5.
10.	1		Dobromil			6. Dobromil		7, 9, 10, 11.
		Kolbuszowa	Kolbuszowa				1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13.	
		Tarnobrzeg	Tarnobrzeg		14. Tarnobrzeg		15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 29.	
		Mielec	Mielec		30. Mielec		31.	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11.
		Ropczyce	Dębica			12. Dębica		13, 14, 16.
	1		Ropczyce			17. Ropczyce		18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26.
40.	2	Rzeszów	Rzeszów				1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22.	
		Sanok	Rymanów				2, 3, 5, 6.	
			Sanok		7. Sanok		8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17.	
		Krosno	Krosno		18. Krosno		19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3.
		Lisko	Ustrzyki dolne			4. Ustrzyki dolne		5, 7, 9, 10, 11.
45.	1		Lisko			12. Lisko		13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21.
		Drohobycz	Drohobycz				3, 5, 6, 7, 8. 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17.	
		Sambor	Sambor		18. Sambor		19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	
		Staremiasto	Staremiasto			1. Saremiasto		2, 3, 4, 5, 7, 9.
77.	1	Turka	Turka			10. Turka		11, 12, 13, 14, 16, 17, 18.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży w miesiącu marcu	Dnie podróży w miesiącu kwietniu	Dnie czynności w miesiącu marcu	Dnie czynności w miesiącu kwietniu
	1	Rawa	Rawa			1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14.	
		Mościska	Mościska			1, 2, 3, 5, 6, 7, 8.	
			Sądowa Wisznia	8. Sądowa W.		9, 10, 12, 13, 14.	
		Jaworów	Krakowiec	15. Krakowiec		16, 17, 19, 20.	
			Jaworów	21. Jaworów		22, 27, 28. 29, 30, 31.	
		Gródek	Janów		1. Janów		2, 3, 4, 5, 7, 9.
			Gródek		10. Gródek		11, 12, 13, 14.
89.	2	Rudki	Rudki		15. Rudki		16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25.
		Nisko	Nisko			1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12.	
		Łańcut	Leżajsk	13. Leżajsk		14, 15, 16, 17, 19, 20.	
			Łańcut	21. Łańcut		22, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9.
		Cieszanów	Cieszanów		10. Cieszanów		11,12,13,14,16,17.
	1		Lubaczów		18. Lubaczów		19, 20, 21, 23, 24, 25, 26.
90.	2	Jarosław	Jarosław			1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10. 12, 13, 14, 15, 16.	

C. i k. Komenda XI. korpusu we Lwowie.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży w miesiącu marcu	Dnie podróży w miesiącu kwietniu	Dnie czynności w miesiącu marcu	Dnie czynności w miesiącu kwietniu
		Trembowla	Trembowla	1. Trembowla		2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10.	
			Mikulińce	11. Mikulińce		12, 13, 14, 15.	
		Tarnopol	Tarnopol	16. Tarnopol		17, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	
		Zbaraż	Zbaraż		1. Zbaraż		2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12.
15.	1	Skałat	Skałat		13. Skałat		14, 16, 17, 18, 19, 20. 21. 23, 24, 25.
		Kołomyja	Kołomyja			6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19.	
		Sniatyn	Śniatyn	20. Śniatyn		21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	
24.	1	Kossów	Kossów		12. Kossów		13, 14, 16, 17, 18, 19, 20.
		Lwów powiat	Lwów			1. 2, 3. 5, 6, 7. 8, 9, 10, 12, 13.	
		Lwów miasto	Lwów			14, 15, 16. 17, 19, 20, 21, 22.	
		Sokal	Sokal	27. Sokal		28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7.
30.	1	Żółkiew	Żółkiew		8. Żółkiew		9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18.
		Buczacz	Buczacz			1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12. 13, 14, 15.	
		Brzeżany	Brzeżany	16. Brzeżany		17, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	
	1	Podhajce	Podhajce		1. Podhajce		2, 3, 4. 5. 7, 9, 10, 11.
		Rohatyn	Rohatyn			1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12.	
		Bóbrka	Bóbrka	13. Bóbrka		14, 15. 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27. 28.	
55.	2	Przemyślany	Przemyślany	29. Przemyślany		30. 31.	2, 3, 4, 5, 7, 9.
		Horodenka	Horodenka			1, 2, 3. 5, 6, 7, 8, 9, 10.	
		Tłumacz	Tłumacz	11. Tłumacz		12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22.	
		Stanisławów	Stanisławów	22. Stanisławów		27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7.
		Bohorodczany	Bohorodczany		8. Bohorodczany		9, 10, 11, 12, 13, 14.
58.	1	Nadwórna	Nadwórna		15. Nadwórna		16, 17, 18, 19, 20, 21, 23.
		Kamionka	Kamionka			1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12.	
		Złoczów	Złoczów	13. Złoczów		14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 29. 30, 31.	2.
		Brody	Brody		3. Brody		4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17.
80.	1		Załośce		18. Załośce		19, 20, 21, 23.
		Zaleszczyki	Tłuste			1, 2, 3.	
			Zaleszczyki	4. Zaleszczyki		5, 6, 7, 8.	
		Czortków	Czortków	20. Czortków		21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	
		Husiatyn	Husiatyn		1. Husiatyn		2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13.
		Borszczów	Borszczów		14. Borszczów		16, 17, 18, 19, 20. 21.
95.	1		Mielnica		22. Mielnica		23, 24, 25, 26.

Lwów, dnia 7. Lutego 1894.

L. 9167 (698 2- 3)

C. k. Sąd powiatowy w Olesku **zawiadamia** niewiadomego z życia i miejsca po**bytu Abrahama** Friednera z Oleska, że ce**lem prawidłowego** doręczenia jemu tusądowej **uchwały** tabularnej z dnia 22 maja 1893 **l. 3295**, ustanowiono dla niego kuratorem **ad actum** p. Sucher Ber Krima z Oleska.

Wzywa się przeto Abrahama Friedne**ra**, by u **wyżwymienionego** kuratora zgłosił się, lub innego zastępcę sobie obrał, inaczej szkodli**we** z tąd wyniknąc mogące skutki sam sobie **przypisze**.

C. k. Sąd powiatowy.

Olesko, 23 grudnia 1893.

L. 12907 (852 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie za**wiadamia** niewiadomego z miejsca pobytu **Fabiana Kroka**, że dnia 21 października 1893 l. 12907 powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Brzozowie przeciw niemu, Józefowi Leniowi i Wojciechowi Płonce pozew o zapłacenie kwoty 150 złr. z pn. wniosło, na który termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 13 lutego 1894 o godzinie 9 rano wyznaczono i dla niego kuratorem Emila Witkiewicza z Brzozowa ustanowiono.

Wzywa się zatem Fabiana Kroka, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył, lub innego zastępcę tutejszemu sądowi oznajmił, inaczej spór ten zostanie z ustanowionym kuratorem przeprowadzony, a skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

W Brzozowie, d. 7 stycznia 1894.

L. 7936 (843 2—3)

C. k. Sąd obwodowy mianuje adwokata dr. J. Flakowicza kuratorem z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Rotha w sprawie egzekucyjnej Mariem Uram przeciw Mojżeszowi Rothowi pto 150 zł., i wzywa tegoż kuranda, aby z ustanowionym kuratorem porozumiał się, lub innego zastępcę prawnego sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Sanok, dnia 31 grudnia 1893.

L. 164 (701 2—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia nieobecnego i z życia tudzież miejsca pobytu nieznanego Pinkasa Teifera nabywcę realności wykazem hip. 406 gminy katastralnej Niżniów objętej, iz dla niego w sprawie egzekucyjnej Józefa Boreckiego przeciw Izakowi Hermanowi o zapłacenie 750 zł. ustanowiony został p. Alfred Orski w Tłumaczu i temuż wszelkie uchwały się doręczać będzie.

Ma więc Pinkas Teifer z kuratorem się porozumieć, lub innego zastępcą sobie obrać.

Tłumacz, 14 stycznia 1894.

L. 7639 (856 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie wzywa posiadacza zaginionej książeczki udziałowej Towarzystwa zaliczkowego w Jaworowie, Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką z dnia 31 maja 1884 l. 604 na kwotę 20 zł. opiewającej na rzecz ks. Kornela Obuszkiewicza wystawionej, ażeby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia edyktu licząc tem pewniej takową sądowi przedłożył, ileże inaczej takowa po upływie tego terminu jako nieważna wszelkiej wartości pozbawioną uznaną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów, 13 września 1893.

L. 474 (860 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Pytłowanego jako wierzyciela hipotecznego w sprawie egz. gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi przeciw Piotrowi Serafinowiczowi o 1200 złr. z pndo wykazania, płynności i praw pierwszeństwa wierzytelności do ceny kupna realności wyk. hip. 718, 795 i 321 gminy Zborów objętych termin na dzień 30 stycznia 1894 wyznaczony został i że dlań kuratorem adw. dr. Naglera w Zborowie ustanowiono polecając Janowi Pytłowanemu, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Zborów, dnia 22 stycznia 1894.

L. 10866 (823 3—3)

Zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Elkę Perlmutter, Freidę Hirschhorn i Srula Perlmutter, iż Leibe Semla z Budzanowa w sprawie sumarycznej Laji Eti dw. im. Schutzman przeciw Jakóbowi Leibowi dw. im. Strum i tow. pto 300 złr. a. w. z pn. na kuratora dla nich ustanowiono i poleca im się, by przy terminie do rozprawy na dzień 19 marca 1894 o godzinie 9 rano wyznaczonym, albo sami się zgłosili lub też z ustanowionym dla nich kuratorem się porozumieli, lub też innego obrońcę sobie wybrali, gdyż złe skutki z powodu zaniedbanej obrony wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.

Budzanów, dnia 6 grudnia 1893.

(862 3—3)

P. Dr. Leon Goldfarb, adwokat w Kołomyi, doniósł, iż z dniem 1 marca 1894 zamierza przesiedlić się z Kołomyi do Sokala.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 9 grudnia 1893.

L. 1318 (989 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Bronisława Leszczyńskiego, że przeciw niemu wniósł Konstanty Michalewski pozew de praes. 3 stycznia 1894 l. 150 o zapłacenie czynszu dzierżawnego w kwocie 3500 zł, tudzież o rozwiązanie kontraktu dzierżawy z daty Tarnopol 25 lipca 1891 względem części dóbr Kupczyniec za wartego, w której to sprawie termin do rozprawy sumarycznej na dzień 13 lutego 1894 o godzinie 9 rano wyznaczono.

Wzywa się zatem Bronisława Leszczyńskiego, ażeby ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi do obrony, ewentualnie innego pełnomocnika sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, wszelkie bowiem skutki z zaniedbania sam sobie przypisze.

Tarnopol, 24 stycznia 1894.

L. 1835 (904)

C k. Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że zarządził wpis w w rejestrze handlowym dla firm spółkowych przy firmie Brandstädter & Singer wskutek tusąd. uchwały z 11 marca 1886 l. 3564 zaprotokołowanej, że zakład główny tej firmy w Tarnowie istniejący zamieniony został na zakład filialny, podczas gdy dotychczasowy zakład filialny tej według uchwały c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z 12 lutego 1887 l. 5708 w rejestrze dla firm spółkowych tamtejszym zarejestrowanej firmy, obecnie zakład główny stanowi.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, 1 lutego 1894.

L. 299 (977 1—3)

Z miejsca pobytu i życia niewiadomego Süssla Glatta zawiadamia się, że przeciw niemu wniósł Uscher Tugendhaft skargę o 50 zł. i że termin do rozprawy na dzień 27 lutego 1894 wyznaczono.

Wzywa się tegoż, aby się porozumiał z kuratorem Chaimem Glattem z Jarocina lub też innego pełnomocnika obrał, gdyż w razie zaniedbania szkodliwe następstwa dla niego by wynikły.

C. k. Sąd powiatowy.

Ulanów, dnia 16 stycznia 1894.

L. 16768 (914 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze prostuje zaszłą w obwieszczeniu tegoż sądu z dnia 20 listopada 1893 l. 15644, umieszczonem w urzędowym dzienniku „Gazety Lwowskiej“ z dnia 25 listopada 1893 nr. 269, 26 listopada 1893 nr. 270 i z 28 listopada 1893 nr. 271 pomyłkę co do imienia krydataryusza, że krydataryusz nazywa się „Abisch Fink“ a nie „Abisch Finkl.“

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 23 grudnia 1893.

L. 1113 (905 1—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Izraela Bernsteina, Chaima Bernsteina, Berla Bernsteina, Wolfa Bernsteina, Reislę Bernstein, Samuela Bernsteina i Jakóba Bernsteina, względnie nieznanych spadkobierców tychże, że przeciw nim Majer Rappaport w dniu 17 stycznia 1894 l. 1113 wniósł tu pozew o wykreślenie z ceny kupna realności Nk. 26 i 37 w Tarnowie i tabeli płatniczej b. magistratu miasta Tarnowa z 1 lipca 1850 l. 3541 sumy 185 zł. na rzecz pozwanych kolokowanej, że dla nich ustanowiono kuratorem tutejszego adwokata dr. Goldhammera z zastępstwem adwokata dr. Kronhelma i że kuratorowi doręczono ów pozew celem wniesienia obrony w zakresie dni 90.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, 25 stycznia 1894.

L. 564 (929 1—3)

Z miejsca pobytu niewiadomego Marcina Paterka zawiadamia się, że przeciw niemu wniósł pod dniem 20 stycznia 1894 do l. 564 Jakób Friedmann o zapłacenie kwoty 35 zł., w załatwieniu którego termin do rozprawy wedle postępowania w sprawach drobiazgowych na dzień 2 marca 1894 o godz. 9 rano wyznaczonym został, i że dla niego kuratorem p. Ludwika Miąsika ck. notaryusza w Rozwadowie ustanowiono.

Wzywa się tedy Marcina Paterka, aby z kuratorem co do środków obrony się porozumiał lub też innego pełnomocnika wcześnie sądowi przedstawił, inaczej bowiem skutki z tego zaniedbania powstałe sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, dnia 21 stycznia 1894.

L. 117 (949)

Wydział krakowskiej Izby adwokackiej podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. dr. Jan Kołodziejczyk z dniem 7 lutego 1894 wpisany został w listę adwokatów z siedzibą w Krakowie.

Z Wydziału Izby adwokackiej.

Kraków, dnia 8 lutego 1894.

L. 7639 (894 1—2)

C. k. Sąd powiatowy w Ślemieniu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Jana Kadelę syna Jana i Zofię z Chyrlików Kadelową, że przeciw nim Marcin i Tekla Bacowie wnieśli pod dniem 4 grudnia 1893 l. 7639 pozew o własność części ciał hipotecznych lwh. 73, 75, 76, 77, 78, 85, 86, 335, w gminie katastralnej Las, w skutek czego ustanowiono, dla niedobecnych kuratorem Maj hra Szweda z Lasu, i wyznaczono audyjencyę do rozprawy ustnej na dzień 22 lutego 1894 o godz. 9 rano.

Poleca się zatem Kadelom, aby do powyższej audyjencyi albo swego pełnomocnika przysłali, albo też ustanowionemu kuratorowi środków obrony dostarczyli.

Ślemień, dnia 5 grudnia 1893.

L. 316 (893 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Skolem zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Johna Waldo Linka z Londynu, że dnia 15 stycznia 1894 do l. 316 i 317 wniósł do tutejszego sądu J. O. Andrzej książe Lubomirski prośby o sekwestracyę budynków, urządzeń, machin i materyałów kopalni nafty w Korczynie celem zabezpieczenia tychże oraz dochodzonych w drodze sporu sum 1785 zł. i 2000 zł. a. w. z pn., że w sprawie tego zabezpieczenia ustanowiono dlań kuratorem ad actum w osobie dr. Teodora Aleksandrowicza z Korczyna i przesłuchanie jego na na powyższe prośby na dzień 28 lutego 1894 godz. 9 rano zarządzono.

Wzywa się zatem Johna Waldo Linka, by w tej sprawie sądowi swego zastępcę wymienił, lub też ustanowionemu kuratorowi udzielił swej informacyi, gdyż inaczej skutki zaniedbania, jego dotkną.

Skole, dnia 18 stycznia 1894.

L. 42488 (668 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadowych z życia i miejsca pobytu Nowińskich że przeciw nim wniosła Julia Krones pozew de praes. 7 grudnia 1893 l. 42488 o uznanie wierzytelności 535 zł. p. za zgasłą i wykreślenie prawa zastawu dla takowej ze stanu biernego realności pod lk. 223 Dz. I. l. wh. 215 w Krakowie, który to pozew zadekretowany do postępowania sumarycznego doręczonym został ustanowionemu dla tychże kuratorowi adw. dr. Janowi Jakubowskiemu z substytucyą adw. dr. Emila Schwarza w Krakowie, i poleca tymże, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyli, lub innego pełnomocnika sobie obrali i sądowi o tem donieśli, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Kraków, 15 grudnia 1893.

L. 970 (670 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Kossowie przeciw Wolfowi Jonnenfeld i tow. pto 300 zł. w. a. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Izraela Chanesa, adw. dr. p. Staubera z substytucyą adw. p. Kaweckiego i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 20 stycznia 1894 l. 970.

O czem się Izraela Chanesa zawiadamia z wezwaniem, ażeby ustanowionemu kuratorowi swe zarzuty zapodał, lub innego zastępcę sądowi wskazał, ileże w razie przeciwnym złe następstwa sobie przypisze.

Kołomyja, dnia 20 stycznia 1894.

L. 7209 (697 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Rafaela i Mojżesza Rosenbergów, że dnia 7 stycznia 1881 zmarła w Porębach kupińskich Hinda Rosenberg bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli i wzywa Rafaela i Mojżesza Rosenbergów, ażeby w przeciągu roku jednego licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tut. sądzie i wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z ustanowionym dla nich kuratorem adw. dr. Brykiem z Kolbuszowej.

Kolbuszowa, 16 stycznia 1894.

L. 155 (565 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia, że o wydanie złożonych w masie depozytowej: Katarzyny Borzeckiej gotówki 41 ct., książeczki kasy oszczędności na 7 zł., Elżbiety Dziulińskiej gotówki $28^{1}/_{3}$ ct., Józefa Guta gotówki 40 ct., i książeczki na 8 zł., Franciszka Górki książeczki na 4 zł. 63 ct., nieznajomych właścicieli książeczki na 4 zł. 15., i kosztowności wartości 2 zł. 78 ct., Ignacego Zarzyckiego gotówki 41 ct., Herscha Metha względnie Maryem Meth książeczki na 13 zł. 1 ct., Zwojły Meth książeczki na 13 zł. 2 ct., Dwojry Meth książeczki na 13 zł. 2 ct., Salomei Truchan książeczki na 4 zł. $22^{1}/_{2}$ ct., Wojciecha Muchy gotówki 78 ct., Salomei Truchan książeczki na 3 zł. 87 ct., Julii Kuczek vel Kurzyckiej Skryptu na 22 zł. 50 ct., Józefa Leona i Karoliny Wilczyńskich Skryptu na 38 zł. 85 ct. a. w., Augusta Tabisia Skryptu na 96 zł. 60 ct., Józefa i Piotra Wilczyńskich Skryptu na 53 zł., Salomei Muszko Skryptu na 132 zł. 30 ct., Magdaleny Wiśniewskiej Skryptu na 85 zł., mimo upływu lat 30 od ich deponowania nikt się nie zgłosił, w obec czego co do tych mas wdrożonem zostało postępowanie kadukowe i interesowanym zakreśla się termin jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od daty ogłoszenia niniejszego edyktu, aby w tym czasie zgłosili swe prawa do wymienionych depozytów, bowiem po upływie zakreślonego terminu wymieniona gotówka i książeczki kas oszczędności oddane zostaną na rzecz Skarbu Państwa, zaś skrypta dłużne złożone do registratury.

Ciężkowice, 12 stycznia 1894.

L. 228 (630 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Gwoździcu przeciw Gustawowi Kurzer i tow. pto 300 zł. w. a. ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Gustawa Kurzera kuratorem p. adwokata Herdliczkę ze substytucyą adw. dr. Staubera i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 13 stycznia 1894 l. 228.

O czem się Gustawa Kurzera z tem zawiadamia, ażeby ustanowionemu zastępcy swe zarzuty udzielił, lub innego zastępcę sądowi zapodał, gdyż inaczej złe następstwa sobie przypisać będzie musiał.

Kołomyja, 13 stycznia 1894.

L. 868 (689 3—3)

C. k. sąd obwodowy stanisławowski powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Ikant, że na prośbę Banku krajowego we Lwowie uchwałą tegoż c. k. sądu z 18 października 1893 l. 15419 przeciw niemu nakaz zapłaty o 500 zł. wydanym został i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi ad actum dr. Gelbrterowi przyczem wzywamy go, by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do jego obrony praw potrzebną informacyę udzielił lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

Stanisławów, 17 stycznia 1894.

L. 13660 (599 3—3)

Der dem Wohn und Aufenthaltsorte nach unbekannte Meilech Maimann wird hiermit verständigt, dass für ihn in der Exekutionsangelegenheit des E. Werner wider ihn pto 45 fl. 31 kr. ö. W. Advokat Dr. Ehrlich in Skałat zum Curator ad actum bestellt wurde.

Es liegt dem Meilech Maimann ob, entweder den bestellten Curator mit der zur Verteidigung der Rechte der Meilech Maimann nöthigen Information zu versehen oder aber einen anderen in Skałat wohnhaften Vertreter sich zu wählen.

K. k. Bezirksgericht.

Skałat, den 8 Dezember 1893.

L. 11653 (618 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie niniejszem zawiadamia nieobecnego i z miejsca pobytu nieznanego Jana Palucha z Wulki turebskiej, że na żądanie Feigi Karper wydano przeciw niemu dnia 30 listopada 1893 l. 10884 nakaz zapłaty sumy wekslowej 89 zł. 25 ct., który to nakaz równocześnie wręczonym zostaje kuratorowi adw. dr. Leckerowi w Rzeszowie.

Wzywa się zatem Jana Palucha, aby kuratorowi środków dowodowych dostarczył, lub innego obrońcę sobie ustanowił, in[ac]zej skutki zaniedbania sobie przypisze.

Rzeszów, 4 stycznia 1894.

L. 46291 (658 3—3)

Ces. król. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Zofia z Hawlingów Krulik przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Samuelowi Gallowi względnie tegoż z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom i ich prawonabywcom pod dniem 19 września 1893 l. 46291 wniosła pozew o uznanie za zgasłe prawa najmu kamieniołomu i prawa zastawu dla czynszu dzierżawnego 200 zł. prawa dalszej dzierżawy i t. d. na realności we Lwowie objętej wyk. hip. 1236 II. dla Samuela Galla wp. 2 i 7 zaintabulowanego i wykreślenie tych praw, w skutek czego c. k. sąd krajowy, wyznaczając termin 90 dniowy do wniesienia obrony do zastępowania pozwanych tutejszego adw. dr. Edwarda Feilesa z substytucyą adw. dr. Maurycego Ambesa kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się pozwanych, aby potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, 7 października 1893.

L. 55550 (645 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 12 listopada 1893 l. 55550, wniosła Ernestyna Offe zam. Weingarten za przystąpieniem Abrahama Offe przeciw spadkobiercom Izaka Arona Ettingera a to Esterze Ettinger zam. Rappaport, Naftalemu Herschowi Ettinger, Jakóbowi Kalmanowi Ettinger, Machli Chanie Ettinger zam. Mayersohn, Salomonowi Ettinger i Neutsch Süssli Ettinger zam. Süssmann pozew o 3000 złr. z pn., na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy pozwani Salomon Ettinger i Neutsche Süssla Ettinger zam. Süssman mieszkają w Rosyi w Ostrogu gub. Wolyńskiej, został dla nich adwokat dr. Ambes kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Rares mianowany.

Wzywa się zatem Salomona Ettingera i Neutschę Süsslę Ettinger zam. Süssmann, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 9 stycznia 1894.

L. 1242 (788 3—3)

Das k. k. Bezirksgericht in Sokal setzt die Firma Julius Cohn & Comp. in Berlin in Kenntniss, dass gegen dieselbe, die Firme „Dampfmühle“ Bronisława H. Rauch in Sokal beim hiesigen Gerichte eine Klage zum Bagatellverfahren wegen Zahlung von 500 fl. ausgetragen hat, dass über diese Klage die Tagfahrt auf den 28 März 1894 um 9 Uhr Vormittags im Sall Nr. 1 hiergerichts angesetzt wurde, und beide Partheien zu dieser Tagfahrt zu erscheinen unter Gesetzesstrenge vorgeladen wurden, die geklagte Firma Julius Cohn & Comp. für welche als Curator der in Sokal ansässige Advokat Hr. dr. Samuel Fränkel bestellt wurde wird aufgefordet diesen Hr. Curator sämtliche Beweismittel zu ihrer Vertheidigung sofort anzugeben, oder sich einen andern Vertreter zu wählen, und hievon das hiesige Gericht vor dem obigen Termine in Kenntniss zu setzen, als sonst, die der Verzögerung sich ergebenden nachtheiligen Folgen die geklagte Firma wird sich selbst zuschreiben müssen.

Sokal, 27 Jänner 1894.

L. 316 (781 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Matwija Kawczaka ze Stężnicy zawiadamia, że wskutek pozwu Mikołaja Babaka de praes 13 stycznia 1894 l. 316 przeciw niemu o zapłacenie 100 zł. w. a. z pn. termin na dzień 14 marca 1894 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Michała Ostasza ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki złego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Baligród, 14 stycznia 1894.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tłustym petitem 2 centy.

Pochodnie naftowe po zł. 2.50 poleca **Piotr Chrząstowski, handel żelazny we Lwowie, plac kapitulny l. 1** (naprzeciw Katedry). (2)
Cenniki illustr. różnych artykułów do dyspozycyi.

Kasy ogniotrwałe
c. k. uprz. fabryki sprzedaje najtaniej
Szymon Degen, 112
Lwów, ul. Jagiellońska l. 13.

BIURO (35)
największego na kuli ziemskiej Towarzystwa ubezpieczeń życiowych
EQUITABLE
znajduje się we Lwowie przy ul. Wałowej l. 23.

Grunt pod budowę
z dwoma frontami przy ulicy Sadownickiej i Dwudziestego dziewiątego listopada jest z wolnej ręki do sprzedania. 238

Maść kaukazka na odmrożenie
sporządzona wedle recepty pole onej i używanej ze znakomitym skutkiem w północnej Rossyi i krajach syberyjskich, leczy w najkrótszym czasie wszelkie odmrożenia.
Cena słoika 10 ct.
Główny skład w aptece pod „srebrnym orłem"
Zygmunta Ruckera
we Lwowie. 176
Na prowincyę wysyła się odwrotnie.

Dla amatorów fotografii

wszelkie przybory jako to:
papier albuminowy, celuidynowy, ciecze, szkła, chemikalia i t d.
mają na składzie po najtańszych cenach
Hamel i Feigel
Lwów, ul. Kopernika 21. 5?8

Ogłoszenie. 237

Dnia 25 lutego 1894 odbędzie się zwyczajne walne zgromadzenie członków Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Sanoku, stowarzyszenia zarejestrowanego z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną.

Porządek dzienny:
1. Sprawozdanie Rady nadzorczej i dyrekcyi z czynności za rok 1893;
2. Przedłożenie zamknięcia rachunków i udzielenie dyrekcyi absolutoryum za rok 1893.
3. Wnioski rady nadzorczej co do rozdziału czystego zysku.
4. Wybór trzech członków zarządu.
5. Wybór trzech członków a ewentualnie i więcej członków rady nadzorczej.
6. Zmiana statutów.
7. Ewentualne wnioski członków.

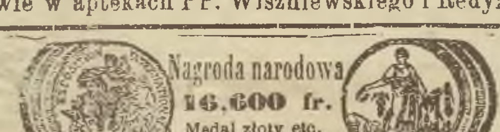
Sonok, dnia 9 lutego 1894
Obadie Silber,
prezes rady nadzorczej.

Pamiątka!
Na cześć 50-letn. jubileuszu biskupiego
Ojca św. Leona XIII.
jest do nabycia fotografia w wielkim formacie w passe-par-tout oprawionym przedstawiająca
J. S.
Leona XIII. w otoczeniu 60 pannjących
z podpisami w języku francuskim.
Cena egz. zł. 3, z przesyłką zł. 3.10.
Zamówienia z prowincyi przyjmuje jedynie
w Administracyi Gazety Lwowskiej.

Lwowskie laboratoryum chemiczne
świadectwem z dnia 24 marca 1892 do l. 1918 stwierdziło że jedynie
tutki nieklejone
z fabryki
S. W. Niemojowskiego we Lwowie
są znakomite i zdrowiu nieszkodliwe
Do nabycia w sklepach
S. W. Niemojowskiego
we Lwowie,
ul. Teatralna 3 — ul. Jagiellońska 6,
w Krakowie, Sukiennice 28,
oraz we wszystkich handlach i trafikach.
Zlecenia z prowincyi uskuteczna się odwrotnie — przy 5000 franko. 79
Ostrzega się przed licznemi naśladownictwami.

KONIAK
Vieux Champagne
„Non plus ultra"
w gwarantowanej znakomitej jakości, aromatyczny posilający — rozsyłam
1 beczułka 4 litrowa . . zł 8.—
1 koszyk z 3 flaszk. po 3/4 litr. zł. 5 40
za opłatą po otrzymaniu towaru (nieznajomym za pobraniem pocztowem) do wszystkich miejscowości Austro-Węgier oclone i opłacone.
R MAITI
CAPODISTRIA. (28)

HEMOROIDY (63
leczą się radykalnie przez „użycie Pigułek i Maści Dr. Lebel w Paryżu 45 lat powodzenia. We Lwowie w aptekach PP. Mikolascha, Ruckera i Wiewiórskiego; w Krakowie w aptekach PP. Wiszniewskiego i Redyka

QUINA-LAROCHE
Z ŻELAZEM
W połączeniu ze SOLĄ ŻELAZISTĄ **łatwą** do uswojenia przez każdy organizm, jest **najpotężniejszym środkiem wzmacniającym.**
Przywraca krwi czerwone kuleczki **stanowiące jej piękność i siłę**, *pomaga twórczemu rozwojowi organizmu, uleczа bezsilności wątłość*, zaleca się przez lekarzy ***dla kobiet po połogach i dla ozdrowieńców etc.***
W PARYŻU, 22 i 19, ULICA DROUOT 2?

SZEMATYZM
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem
na rok
1894
nabyć można
po cenie 2 zł. 60 ct. w ekspedycyi „Gazety Lwowskiej."
Zamiejscowi zechcą przysłać **2 zł. 70** ct., z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.
Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Ogłoszenie. 225

Rozlosowanie dzieł sztuki między Członków Zjedn. Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych za rok 1893 odbędzie się w Krakowie podczas ogólnego Zgromadzenia dnia 18 marca 1894 r. Dyrekcya wzywa przeto wszystkich pp. Korespondentów i Członków Towarzystwa, którzy zalegają dotąd z opłatą za bilety (akcyę) przeszłoroczne, aby pieniądze za rozsprzedane, wraz z listami Członków oraz biletami nie rozsprzedanemi nadesłali najpóźniej do 28 lutego 1894 r., gdyż inaczej numera ich biletów będą wyłączone od udziału w losowaniu.

W Krakowie, 4 lutego 1894.
Dyrekcya Zjednoczonego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie.

Szczepy chmielowe
Najlepsze sadzonki z miasta Saaz.
Najlepsze sadzonki z okręgu Saaz.
(z doliny Goldbach)
pod gwarancyą przyjęcia się szczepu z najwydatniejszych okolic dostarczam w najdokładniej wybranych jakościach po bardzo tanich cenach. Łaskawe zapytania do
A. L. Steina 236
handel chmielem w Saaz, Czechy.

Handel starożytności (antyków)
Szymona Dornhelma
Lwów, ul. Akademicka l. 8
poleca 135
karabele i pasy staropolskie, starą broń, porcelany, obrazy, makaty etc. Powyższe antyki kupuje i sprzedaje.

Kaftaniki włóczkowe i trykotowe, kamasze, pończochy i skarpetki. Skład fabryczny płócien i bielizny stołowej. Bielizna dr. Jägera.
Ceny fabryczne (131)
poleca Ballabana następca
Mikołaj Ludwig
Lwów, plac Maryacki 8.

Konkurs 197

Jest do obsadzenia posada **asystenta huty cynku JW. Andrzeja hr. Potockiego** w Kczu z roczną płacą 900 zł., oprócz wolnego mieszkania i deputatu nafty na światło a węgli na opał.

Ubiegający się o tę posadę winni odnośne, metryką, świadectwem lekarskiem fizycznego uzdolnienia, tudzież świadectwami ukończonych studyów chemii oraz odbytej praktyki udokumentowane a dokładny życiorys zawierające podania **po koniec lutego 1894** wnieść na ręce **Zarządu zakładów górniczych & hutniczych w Sierszy poczta Trzebinia.**

Pierwszeństwo w zasadzie przyznanem będzie kandydatom z dłuższą praktyką w hucie cynku lub w laboratoryum chemicznem zajmującym się analizą rud i kruszców.

Administracya dóbr hr. Potockich w Krzeszowicach.

Handel herbaty chińsko-rossyjskiej
EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie, plac Maryacki 10,

poleca
HERBATĘ
zbioru majowego.

1/2 kilo Congo	zł.	1 60
„ Souchong czarna	„	2.—
„ zbiór majowy	„	3.
„ Kaysow czarna	„	4.—
„ Melange de Lond.	„	4.—
„ Wysiewki herbaciane	„	1.30
„ Wysiewki herbaciane najlepsze	„	1.60

poleca najlepsze gatunki (101)
KAWY
o smaku czystym i aromatycznym, które rozsyła franko opłacone do każdej stacyi pocztowej. 4 3/4 kilogr. w woreczku:

Portorico	9.—	1/2 kl.	—.90
Cuba grubo ziarnista	9 50	„	—.96
Ceylon zielona	10.—	„	1.—
„ „ przednia	10.40	„	1.04
„ „ gruboziarn.	10.75	„	1.08
„ „ perłowa	10.75	„	1.08
Mocca arabska arom.	10.75	„	1.08
Jawa złota	10.75	„	1.08

Opakowanie nie liczy się — Zamówienia z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą.

DONIESIENIE.

Mam zaszczyt oznajmić Szan. P. T. Publiczności i Wielebn. Duchowieństwu, że z dniem 1 lutego b. r. zostaje otworzony przy ul. Trybunalskiej (obok handlu WP. Lewickiego) we Lwowie
nowy
HOTEL „WANDA"
pod zarządem właściciela hotelu „Centralnego" we Lwowie (**p. Teodora Strzelczuka**). Hotel „Wanda" składający się z 24 eleganckich umeblowanych pokoi w cenie od 60 ct. do 2 zł. za dobę wraz z pościelą. Zarazem donosi się, że w tym hotelu urządza właściciel domu p. Jakób Löwenheck
Restauracyę z pokojem do śniadań
zaś dla kółek zamkniętych salon gościnny na pierwszem piętrze. 194
Polecając się względom Szan. P. T. Publiczności, zostaję z wysokim szacunkiem
Jakób Löwenheck i Teodor Strzelczuk.

Krajowy Skład publiczny dla zboża i spirytusu w Krakowie.
Miesiąc styczeń 1894.

I. Zapasy i obrót. 116

Produktów	krajowych Zapas	krajowych Przyjęto	krajowych Wydano	krajowych Zapas	zagranicznych Zapas	zagranicznych Przyjęto	zagranicznych Wydano	zagranicznych Zapas
	dnia pierwszego	od pierwszego do ostatniego	od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia pierwszego	od pierwszego do ostatniego	od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego
	zboża metrycznych cetnarów; spirytusu hektolitrów a 100%							
Pszenicy	1163 90	603.94	604·48	1163 36	4·81	—	—	4 81
Żyta	835·21	2089.08	794·24	2130 05	292 34	100·52	—	392.86
Jęczmienia	325 60	613·48	201·01	738 07	1546 38	414·57	803 18	1157·77
Owsa	770 83	2719 44	164 61	3325.66	3268·17	1993.41	999 92	4261·66
Grochu	796·30	—	204·82	591·48	287·48	287 67	49.50	525·65
Bobu i fasoli	—	47·66	—	47·66	57.90	359·69	102 91	314 68
Rzepaku	153·44	—	1·—	152.44	195 08	36.16		231 24
Wyki	—	98·35	—	98 35	37·80	465·86	403 —	100.76
Lnica	302 26	—	—	302·26	—	—	—	—
Łubin	496·38	98.68	10·10	584.96	—	—	—	—
Siem. konopne	18 82	—	—	18·82	—	—	—	—
Fasola	233·51	52·98	49·	237 49	300·87	—	—	300.87
Kukurudza	50·17	407·33	2 5 64	221·86	—	—	—	—
Różnych	221·35	—	56·70	164.65	320·68	249·21	381·82	188.07
Ogółem	2367·77	6 30 94	2321·60	9777·11	6311 80	3906·90	2740 33	7478 37
Ubezp. wartość zł.	45335	48540	19351	74524	45902	29810	21209	54503
Spirytusu	309·14	—	101·53	207.61	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	5565	—	—	5565	—	—	—	—

II. Stan i obrót poświadczeń składowych i oddzielnie przeniesionych warrantów.

Na produkty	Stan	Wydano względnie przeniesiono	Ściągnięto	Stan	Stan	Wydano względnie przeniesiono	Ściągnięto	Stan
	dnia pierwszego	od pierwszego do ostatniego	od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia pierwszego	od pierwszego do ostatniego	od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego
Zboże:								
Poświadczeń składowych sztuk	1	—	—	1	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	1100	—	—	1100	—	—	—	—
Oddzielnie przeniesionych warrantów sztuk	—	—	—	—	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kwota zaliczona zł.	—	—	—	—	—	—	—	—
Spirytus:								
Poświadczeń składowych sztuk	b e z o b r o t u							
Ubezp. wartość zł.								
Oddzielnie przeniesionych warrantów sztuk								
Ubezp. wartość zł.								
Kwota zaliczona zł.								

Krajowy Skład Publiczny w Krakowie.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.